

VTL PLYNOVOD DN800/1200 TU26/TU27 - - HRANICE ČR/RAKOUSKO

HODNOCENÍ VLIVU NA KRAJINNÝ RÁZ

červenec 2014

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ • GEOLOGIE

INVEK s.r.o.
Vinohrady 998/46
639 00 Brno
Czech Republic
tel.: (+420) 546 211 349
e-mail: invek@invek.cz

Záznam o vydání dokumentu

Název dokumentu: VTL PLYNOVOD DN800/1200 TU26/TU27 - HRANICE ČR/RAKOUSKO
HODNOCENÍ VLIVU NA KRAJINNÝ RÁZ

Zakázka/Dokument: 0297-13/D03

Objednatel: NET4GAS, s.r.o.

Účel vydání: Finální dokument

Stupeň utajení: Bez omezení

Vydání	Popis	Zpracoval	Kontroloval	Schválil	Datum
01	Finální dokument	P. Kolářček 	E. Ondráčková 	P. Mynář 	15.7. 2014

Předcházející vydání tohoto dokumentu musí být buď zničena nebo výrazně označena NAHRAZENO.

Rozdělovník: nedistribučováno samostatně

© INVEK s.r.o., 2014

Všechna práva vyhrazena. Žádná z částí tohoto dokumentu nebo jakékoliv informace z tohoto dokumentu nesmí být nad rámec smluvního určení (tj. nad rámec použití v rámci daného procesu EIA) vyřazeny, zveřejněny, reprodukovány, kopírovány, překládány, převáděny do jakékoliv elektronické formy nebo strojově zpracovávány bez výslovného souhlasu odpovědného zástupce zpracovatele, společnosti INVEK s.r.o.

Seznam zpracovatelů posouzení

Hodnocení zpracoval:

Ing. Pavel Koláček, Ph.D.

Datum zpracování:

15. 7. 2014

Ilustrační foto na titulní straně:

Trasa plynovodu na podkladu ortofotomapy

Dokument je zpracován textovým editorem Microsoft Word 2003, registrovaným u společnosti Microsoft.

Grafické přílohy jsou zpracovány grafickým editorem CorelDRAW 11, registrovaným u společnosti Corel Corporation.

Obsah

Titulní list	
Záznam o vydání dokumentu	1
Seznam zpracovatelů posouzení	2
Obsah.....	3
1. ÚVOD, CÍL POSOUZENÍ	4
1.1. Obecná definice krajinného rázu.....	4
1.2. Legislativní rámec	4
2. CHARAKTERISTIKA ZÁMĚRU	5
2.1. Základní údaje, poloha záměru.....	5
3. VYMEZENÍ A CHARAKTERISTIKA POSUZOVANÉHO ÚZEMÍ	8
3.1. Přírodní charakteristika území.....	8
3.2. Historická a kulturní charakteristika.....	11
4. VYMEZENÍ A CHARAKTERISTIKA OBLASTI KRAJINNÉHO RÁZU	15
4.1. Dotčené oblasti krajinného rázu.....	15
4.2. Stanovení míry ochrany krajinného rázu.....	34
4.3. Míra dochovanosti krajinného rázu.....	34
5. CHARAKTERISTIKA PŘEDPOKLÁDANÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU A HODNOCENÍ JEJICH VELIKOSTI A VÝZNAMNOSTI NA KRAJINNÝ RÁZ	36
5.1. Vlivy na krajinu - krajinný ráz	36
5.2. Míra zásahu stavby do krajinného rázu	42
5.3. Podmínky a obecná doporučení.....	43
6. ZÁVĚR	44

1.

ÚVOD, CÍL POSOUZENÍ

Předmětem hodnocení vlivů na krajinný ráz je záměr jehož předmětem je plynovod DN800/1200 pod označením TU26/TU27 - hranice ČR/Rakousko o délce cca 75 km (podrobnější údaje o záměru viz. kap. II. Charakteristika záměru). Cílem předkládaného posudku je vyhodnotit charakter a intenzitu možného ovlivnění a působení záměru na krajinný ráz v dotčeném území. Posudek je nedílnou součástí dokumentace záměru, zpracovaného dle § 8 a přílohy č. 4, zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění zákona.

I.1. Obecná definice krajinného rázu

Krajinným rázem se rozumí komplexní vizuální působení a kombinace přírodních, historických a kulturních charakteristik konkrétního území. Krajinný ráz mohou určovat skutečnosti, jež vyplývají z podstaty území - z jeho geologické stavby, morfologie, charakteru půd, klimatu. Vnějšíkovým odrazem je pak způsob využívání území, osídlení, typ architektury apod.

Projevy individuální jedinečnosti krajiny jsou často výrazně určeny historickými a kulturními specifiky území. Výraznost krajinného obrazu, který můžeme také definovat jako celkový vizuální dojem z pozorované krajiny, odvisí od míry zachování a zřetelnosti znaků jednotlivých charakteristik krajinného rázu. Pokud jsou vyvinuty plně, spoluvytvářejí jedinečnost a nezaměnitelnost krajinné scény.

Krajiny ráz představuje významnou hodnotou dochovaného přírodního a kulturního prostředí a je proto chráněn před znehodnocením.

I.2. Legislativní rámec

Ochrana krajinného rázu je zakotvena v § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny:

(1) Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítká a harmonických vztahů v krajině.

(2) K umísťování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.

Z formálního hlediska bylo posouzení vlivu na krajinný ráz zpracováno v intencích metodického postupu Vorel, Bukáček, Matějka, Culek, Sklenička, FA ČVUT 2004. Rovněž bylo přihlédnuto k již existujícím metodickým pokynům MŽP.

2.

CHARAKTERISTIKA ZÁMĚRU

2.1. Základní údaje, poloha záměru

Charakter záměru

Záměr představuje novostavbu plynovodu DN800/1200 pod označením TU26/TU27 - hranice ČR/Rakousko o délce cca 76 km, umístěný v Jihočeském kraji.

Záměr je umístěn následovně:

Kraj	Okres	ORP	POÚ	Obec	Katastrální území				
Jihočeský	Písek	Písek	Protivín	Protivín	k.ú. Záboří u Protivína				
				Strakonice	Čičenice	k.ú. Čičenice			
	České Budějovice	České Budějovice	Hluboká nad Vltavou	Dříteň	k.ú. Záblatí				
				Zliv	k.ú. Dívčice				
				České Budějovice	k.ú. Lékařova Lhota				
				Hlavatce	k.ú. Hlavatce u Českých Budějovic				
	Prachatice	Prachatice	Netolice	Malovice	k.ú. Malovice u Netolic k.ú. Podešítě				
				Olšovice	k.ú. Olšovice				
				Mahouš	k.ú. Mahouš				
				Babice	k.ú. Babice u Netolic				
				Prachatice	Lhenice	k.ú. Dolní Chrášťany k.ú. Horní Chrášťany k.ú. Vodice u Lhenic k.ú. Lhenice k.ú. Vadkov k.ú. Třešňový Újezdec			
					Ktiš	k.ú. Smědeč k.ú. Dobročkov			
					Český Krumlov	Český Krumlov	Český Krumlov	Chvalšiny	k.ú. Střemily k.ú. Chvalšiny
								Kájov	k.ú. Křenov u Kájova
				Český Krumlov	Český Krumlov	Horní Planá	Hořice na Šumavě	k.ú. Svíba k.ú. Skláře na Šumavě k.ú. Hořice na Šumavě k.ú. Myto u Hořic na Šumavě	
							Černá v Pošumaví	k.ú. Černá v Pošumaví	
Frymburk	k.ú. Frymburk								
-	-	-	-	Vojenský újezd Boletice	k.ú. Boletice				

Zdůvodnění potřeby a umístění záměru

Navrhovaný záměr předpokládá posílení bezpečného a spolehlivého zásobování střední Evropy plynem jako součásti vzájemně propojené stávající plynárenské soustavy. V souvislosti se vzrůstajícími nároky a zvyšováním dodávek ruského zemního plynu do zemí Evropské unie jsou realizovány a připravovány projekty s cílem zvýšení přepravních kapacit a diverzifikace přepravních cest.

Plynovod umožní napojení mezinárodních dopravních koridorů na stávající českou plynárenskou soustavu. Bude nedílnou součástí středoevropské plynárenské soustavy, která postupně vytváří alternativní možnosti vedení plynu, jejichž cílem je omezit závislost na stávajících dopravních trasách (převažuje směr východ-západ) a vyloučit exkluzivní postavení Ukrajiny jako tranzitní země pro ruský plyn do střední a západní Evropy. Napojení na Rakousko představuje (po uvedení plynovodu Gazela do provozu) další důležitý severojižní směr přepravy plynu. Cílem je propojit rakouský plynárenský trh s českým a vytvořit tak pro přepravu konkurenceschopnější prostředí.

Obr.: Mapa širších vztahů s označením umístění záměru

Obecným odůvodněním budování vysokotlakých plynovodů je naplnění republikových priorit územního plánování stanovených v člancích (27), (28), (30) Politiky územního rozvoje ČR 2008, vycházející z Územní agendy Evropské unie. Výstavba sítě vysokotlakých plynovodů je řazena k příležitostem k vytvoření rovných podmínek pro rozvoj území i v jeho okrajových a méně zalidněných oblastech. Z pohledu cílů a úkolů územního plánování dle stavebního zákona se jedná o vytváření předpokladů pro udržitelný rozvoj s vyvážením podmínek pro 3 jeho pilíře, koordinaci veřejných a soukromých záměrů na změny v území, rozvíjení civilizačních hodnot a stanovení koncepce rozvoje území.

Záměr je umísťován do nového území, ojediněle je veden v souběhu se stávajícími produktovody (plynovody, ropovody). Trasa představuje relativně nejkratší spojkou obou pevně stanovených koncových bodů, bez vytváření nezbytných závků a bez prodlužování jejího vedení v krajině.

Navržený koridor je součástí územně plánovací dokumentace. V Politice územního rozvoje ČR je záměr identifikován pod číslem P1, v Zásadách územního rozvoje Jihočeského kraje pod číslem Ep10, kde respektuje vymezený koridor, avšak v úseku mezi km 46,0 - 55,0 je trasa odkloněna od Kájova na území vojenského újezdu Boletice. Jedná se o záměr republikového významu.

Zjednodušený technický popis záměru

Plynovod je v celé trase uložen pod terénem. Na trase je dále uvažováno s výstavbou 5 trasových uzávěrů, které jako jediné představují nadzemní objekty. Paralelně s plynovodem bude pod úrovní terénu veden rovněž dálkový optický kabel.

Projektovaný plynovod (DN 800/1200) je zařazen do podskupiny B2 - vysokotlaké plynovody nad 4 MPa do 10 MPa včetně. Celá trasa plynovodu je řešena jako jeden technologický celek s možností obousměrného provozu. Plynovodem bude dopravován zemní plyn.

Výstavba je obvykle prováděna v několika úsecích víceméně souběžně. Přehled stavebních činností při výstavbě je následující:

- podání žádosti o vstup na pozemky,
- vytyčení trasy plynovodu a okraje pracovního pruhu,
- vytyčení a řádné vyznačení podzemních zařízení v obvodu pracovního pruhu,
- zprůjezdění pracovního pruhu,
- skryvka omice,
- rozvoz trubního materiálu,
- hloubení rýhy,
- montáž trubního materiálu,
- kontrola svárů,
- pokládka trub, včetně elektrojiskrové zkoušky kvality izolace,
- opravy meliorací,
- zához potrubí,
- napěťová a tlaková zkouška,
- zkušební provoz,
- technická rekultivace, likvidace provizorních objektů,
- kolaudace,
- provoz.

V trase plynovodu se předpokládá využití pracovního pruhu v šířce až 36 m (závisí na příslušné dimenzi plynovodu). Na zemědělsky obhospodařovaných pozemcích bude skryta omice v šířce celého pracovního pruhu, tj. 36 m, v mocnosti stanovené geologickým průzkumem (průměrně 0,3 m). Na pozemcích určených k plnění funkce lesa bude pro realizaci stavby využíván pracovní pruh v šířce až 30 m, v nutných (odůvodněných) případech pak může být užší.

Přehled zvažovaných variant

Záměr není řešen ve více variantách trasy či technického řešení.

Územní koridor trasy plynovodu je součástí územně plánovací dokumentace jak regionální, tak i místní. Z těchto důvodů nejsou uvažovány jiné varianty trasování.

Různá technická řešení týkající se uvažované dimenze v rozpětí DN 800 až DN 1200 nepředstavují varianty záměru, mezi kterými by bylo rozhodováno v rámci posouzení vlivů na životní prostředí. Environmentální i bezpečnostní požadavky na všechny uvažované možnosti jsou srovnatelné a vlivy jsou uvažovány v jejich potenciálním maximu. V tomto ohledu představuje dimenze DN 1200 maximální řešení a je tedy jako referenční pro posouzení vlivů na životní prostředí.

Alternativa přepravy plynu jiným způsobem než plynovodem, tj. v uzavřených tankerech ve formě stlačeného (CNG, PNG) nebo kapalného (LNG) zemního plynu, není uvažována. V evropských (pevninských) podmínkách tato možnost nepředstavuje efektivní řešení nároků na přepravu.

3.

VYMEZENÍ A CHARAKTERISTIKA POSUZOVANÉHO ÚZEMÍ

3.1. Přírodní charakteristika území

Krajinná scéna a její hodnoty určují především biogeografické přírodní podmínky tedy i geomorfologie. Z hlediska biogeografického členění trasa záměru prochází územím, jež rozprostírá na území tří bioregionů. Severní část trasy leží v Českobudějovickém bioregionu (1.30), střední část prochází severozápadní a západní částí Českokrumlovského bioregionu (1.43) a část jižní prochází jihovýchodním okrajem bioregionu Šumavského (1.60). Bioregiony zabírají západní a jihozápadní část Jihočeského kraje.

Českobudějovický bioregion (1.30)

Bioregion se nachází ve střední části jižních Čech a zabírá geomorfologický celek Českobudějovická pánev, kam spadá i severní část hodnoceného území. Bioregion má protáhlý tvar od severozápadu k jihovýchodu a celkovou plochu 703 km².

Je tvořen pánví vyplněnou sedimenty kyselého charakteru s rozsáhlými podmáčenými sníženinami. Převažuje biota dubo-jehličnaté varianty 4. vegetačního stupně. Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní. V potenciální přirozené vegetaci jsou zde zastoupeny zejména acidofilní doubravy a olšiny. Charakteristické je pak hojné zastoupení mokřadních a vodních stanovišť. V biotě převažují hecyrnské prvky, zvláštěností jsou zde lesy hájového charakteru s absencí habru a podmáčené lesy se zastoupením dubu, jedle a smrku. Netytickou část bioregionu tvoří podmáčené plošiny a kopce na krystaliniku a sprašových hlinách s acidofilními doubravami. Je zde vyrovnané zastoupení rybníků, vlhkých luk, kulturních borů a orné půdy.

Geomorfologicky bioregion tvoří dno tektonické sníženiny, na jihovýchodě má ráz roviny s maximální výškovou členitostí do 30 m, větší část pánve má ráz ploché pahorkatiny s členitostí 30 - 75 m. Na severozápadě bioregionu, kde vystupují 40 - 100 m vysoké kry krystalinika, má ráz členité pahorkatiny s výškovou členitostí až 105 m. Nejnížší bod bioregionu leží v korytě Otavy v Písku (cca 360 m n.m.), nejvyšší bodem jsou pak Hůrky u Putimi (výška cca 470 m n.m.).

Dle QUITTA celé území leží v nejteplejší z mírně teplých oblastí - MT 11. zabírá nejteplejší území jižních Čech. Celá pánev představuje inverzní oblast velkých rozměrů (rekordní mrazy - Litvínovice -42,2 °C v zimě 1929). Leží ovšem i v oblasti silného vlivu fénů za Alpami a Šumavou, což se odráží i na výskytu letních absolutních maxim až k 40 °C. Bioregion má tedy pravděpodobně nejkontinentálnější klima v ČR (nejvyšší srážková kontinentalita, kde červencové srážky více jak 4x převyšují únorové a tento poměr je zde nejvyšší v celé ČR), což se odráží i na vegetaci.

Bioregion leží v mezofytiku a z větší části se překrývá s fyto geografickým okresem 38. Budějovická pánev, mimo jeho západní okraj. Okrajově do něj zasahuje severní část fyto geografického podokresu 37e. Volyňské Předšumaví.

V potenciální přirozené vegetaci převažují acidofilní doubravy s příměsí jedle. Na sprašových hlinách na severozápadním okraji pánve byly zastoupeny i dubo-lipové. Jen velmi vzácně se vyskytují i fragmenty teplomilných doubrav. Na podmáčených místech byly dominantní bažinné olšiny, vrbové křoviny a podél vodních toků luhy. V rámci náhradních porostů jsou u luční vegetace typické vlhké až rašelinné louky a v rámci mezofytních stanovišť ovsíkové louky a poháňkové pastviny. Vzácná jsou naopak společenstva acidofilních smilkových luk. V okolí rybníků jsou hojná společenstva vysokých ostřic a rákosin v rámci nich pak jsou hojná vodní společenstva a společenstva obnažených den.

Flóra je převážně mokřadního charakteru s výskytem exklávních prvků. Význačný je pak výskyt boreálních a boreokontinentálních typů olšin a mokřadů.

Fauna bioregionu je hercyrnská se západními vlivy a je silně ovlivněna lidskou činností. Přírodě blízká stanoviště a jejich faunu představují zejména mokřady, do velké míry nahrazované pobřežními lemy kolem četných rybníků. Řeky mají charakter podhorských toků, a náleží do parmového pásma.

Z hlediska vymezení vůči ostatním bioregionům jsou hranice vesměs výrazné, dané plochým nivním terénem a plošinatým reliéfem při okrajích a rozšířením podmáčených stanovišť.

Z hlediska současného stavu krajiny je zdejší krajina převážně odlesněná s hojným zastoupením rybníků a hustou říční sítí. Ve středověku, zejména v 15. a 16. století zde byly vbudovány složité rybníčné soustavy, které vytvořily harmonickou a hospodářsky

využitelnou krajinu. V minulosti typické a hojně zastoupené vlhké louky byly z velké části, zejména v průběhu. 20. století, převedeny na ornou půdu nebo zmeliorovány.

Českokrumlovský bioregion (1.43)

Bioregion leží na jihu jižních Čech, a malá část svými výběžky zasahuje do Rakouska. Zabírá východní část geomorfologického celku Šumavské předhůří, kam spadá i střední část hodnoceného území, dále pak celek Novohradské podhůří. Plocha bioregionu v ČR je 1595 km².

Typická část bioregionu je tvořena vrchovinou i hornatinou s pestrá geologickou stavbou vč. vápenců a hadců. Má vysokou biodiverzitu, místy reliktního charakteru. Pro bioregion je charakteristická mozaika bioty 3. buko-dubového až 5. jedlo-bukového stupně s extrémními ostrůvky teplomilné i horské bioty. Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní až submontánní. Potenciální přirozenou vegetaci tvoří v nižších částech acidofilní doubravy, ve vyšších polohách pak květnaté řídkěji též bikové bučiny. V údolích (zejména Vltavy) jsou pak zastoupeny háje a malé ostrůvky reliktních borů (zejména na hadcích) na ostrůvcích vápenců je možno předpokládat i teplomilné doubravy. V údolí Vltavy, vzácněji i podél dalších toků je zřetelně vyvinut údolní fenomén. V bioregionu se silně projevuje danubiální migrant. Méně typická část bioregionu je tvořena okrajovými pahorkatinami a kotlinami s neogenními sedimenty, které tvoří přechody do bioregionů Českobudějovického (1.30) a mimo zájmové území i Bechyňského (1.21).

Geomorfologicky má bioregion při okrajích (kotliny a v Kaplické brázdě) charakter členité pahorkatiny s výškovou členitostí 100 - 150 m. nad tuto pahorkatinu se pak zvedají výrazné horské skupiny charakteru členité vrchoviny až ploché hornatiny s výškovou členitostí do 600 m. Časté jsou skalná sruby a balvanité sutě i balvanové proudy. Údolí Vltavy má místy kaňonovitý ráz se skalními útvary, podobně i některé úseky údolí Malše, Zlatého potoka a Blanice. nejnižším bodem je údolí Vltavy u Boršova nad Vltavou (cca 40 m n. m.), nejvyšší je Kleť (1084 m n.m.). typická výška bioregionu je 460 - 900 m.

Dle QUITTA leží nižší část bioregionu v mírně teplých oblastech - MT 5 a MT 4, střední polohy v MT 3 a vrcholové části nad 800 m n.m. v chladné oblasti CH 7. Podnebí je tedy a většinou území mírně teplé s mnohem nižšími srážkami než na Šumavě. Vrchol Kleť má pouze 716 mm srážek při teplotě 4,8 °C. Úhrn srážek v nižších polohách v nižších polohách nepřesahuje 700 mm a je dán srážkovým stínem Šumavy (Křemže 603 mm, Prachatice 691 mm, Rožmberk 683 mm, Hoštice 662 mm, Trhové Sviny 683 mm). Na návětrných svazích Novohradských hor pak srážky dosahují až 800 mm. Srážky mají výrazně kontinentální rozložení, v rámci ČR nejvýraznější po Českobudějovické pánvi, kdy červencové úhmy srážek bývají až 4x vyšší než v únoru, zejména v okolí Českého Krumlova. Specifikem oblasti jsou pak fény, jež umožňují existenci teplomilných druhů a pěstování ovoce ve vyšších polohách (Lhenicko). Okolí Českého Krumlova tak představuje (i díky substrátu) největší enklávu teplomilných zástupců bioty v jižních Čechách.

Bioregion leží v mezofytiku a rozkládá se v jižní části fytogeografického okresu 37. Šumavsko-novohradské podhůří, které se dále člení na četné podokresy. Cele jsou zde zastoupeny fytogeografické podokresy 37j. Blanský les, 37k. Křemžské hadce, 37o. Kaňon Malše, 37q. Soběnovská vrchovina, dále pak východní část fytogeografického podokresu 37h. Prachatické Předšumaví, 37i Chvalšinské Předšumaví (mimo jižní cíp), 37l. Českokrumlovské Předšumaví (mimo jihozápadní cíp), 37m. Vyšebrodsko (pouze východní část), 37n. Kaplické mezihoří (mimo jihozápadní cíp) a 37p. Novohradské podhůří (mimo severní část). Dále do bioregionu od severu zasahuje jihozápadní okraj fytogeografického okresu 38. Českobudějovická pánev.

V potenciální přirozené vegetaci v nižších částech území převažovaly acidofilní doubravy zřejmě s významným zastoupením jedle. Ve vyšších polohách byly převládajícím společenstvem květnaté bučiny, méně pak acidofilní bučiny, v nejvyšších polohách snad i horské acidofilní bučiny. V údolí ch řek Vltavy a Malše pronikají dubohabřiny. V oblasti krumlovských vápenců a velmi vzácně i jinde se objevují teplomilné doubravy, zřejmě s autochtonní borovicí. Roztroušeně se také vyskytují suťové lesy. V nivách podél vodních toků jsou to luhy. V rámci nižších poloh Blanského lesa je charakteristický výskyt reliktních borů na hadcích. Acidofilní reliktní bory jsou pak zastoupeny na skalách v údolí Vltavy, kde jsou dále vzácně zastoupeny i ostrůvky acidofilních teplomilných doubrav a skalní vegetace. Charakteristikou reliktní vegetací jsou pak lískové křoviny. V přirozené nelesní náhradní vegetaci převažují louky a pastviny charakteru mezotrofních ovsíkových luk či vlhkých luk psárkových, pcháčovských či bezkolencových. Jen vzácně se vyskytují i drobnější fragmenty rašelinných a slatinných luk a acidofilních smilkových luk. Na vápencích dominují semixerotermní společenstva trávníků a lesních lemů.

Flóra bioregionu je pestrá, zvl. v oblasti s bazickými substráty (vápence, hadce). Hojněji jsou zastoupeny mezní prvky alpského a danubiálního migrantu. Převažují druhy středoevropské podhorské květeny. Do jižní části bioregionu zasahují i teplomilnější zástupci Podunají. Podél Vltavy pak pronikají montánní druhy, zajímavý je i výskyt dealpinů.

Fauna bioregionu je charakteru běžné lesní fauny vyšších poloh hercynika s některými zástupci horských regionů, jimiž je ovlivněna. Na výchozech vápenců se vyskytují teplomilná entomofauna. Tekoucí vody patří do pásma pstruhového, Vltava a zčásti i Malše také do pásma lipanového.

Z hlediska vymezení vůči většině okolních bioregionů jsou hranice vesměs výrazné, dané vyšší reliéfem a absencí neogenních sedimentů. Málo výrazná je vůči Šumavskému (spíše reflektuje biotické faktory) a Sušickému, daná sušším a teplejším klimatem s výskytem výraznějších fénů a poněkud odlišnou biotou.

Z hlediska současného stavu krajiny je zdejší krajina převážně lesnatá, v nižších polohách jsou ovšem lesy většinou přeměněné na smrkové a borové kultury. Ve vyšších polohách (zejména Blanský les) se ale zachovaly zbytky přirozených lesních společenstev. Na odlesněných plochách dnes převažují pole, značný podíl mají louky a pastviny dnes již ovšem povětšinou meliorované.

Šumavský bioregion (1.60)

Bioregion leží na jihozápadě jižních Čech, na hranici s Bavorskem a Horním Rakouskem a zabírá geomorfologický celek Šumava i přiléhající okraje celku Šumavské podhůří. V ČR se nachází převážná část bioregionu s plochou 2 051 km².

Bioregion je tvořen rozsáhlou hornatinou na krystalických břidlicích, žulách a syenodioritech. Významné jsou pak rozsáhlé horské plošiny (pláně) a jedinečné ledovcové kary. Bioregion má převážně horské biocenózy, jež se zachovaly ve velkých plochách. Zastoupen je 5. jedlo-bukový až 7. smrkový vegetační stupeň, v sousedním Bavorsku i 8. subalpínský, klečový stupeň. Vegetační stupně (Skalický): submontánní až supramontánní. Potenciální přirozenou vegetaci tvoří květnaté bučiny, ve vyšších polohách a na severozápadě acidofilní horké bučiny. Nejvyšší polohy pak hostí smrčiny, sníženiny podmáčené smrčiny a zejména rašeliniště. Hercynský ráz bioty je výrazně ovlivněn blízkostí Alp. Vyskytuje se zde řada exklávních a reliktních prvků, zejména na rašeliništích a v karech. Biota středních poloh vystupuje v bioregionu nezvykle vysoko. Nereprezentativní část tvoří okraje pohoří jako přechodné území k Pošumaví s nižším a plošším reliéfem. Výška pohoří nezasahuje svými vrcholy do pásma přirozených smrčín ale je zde výskyt malých ostrůvků acidofilních horských smrčín a podmáčených smrčín a bez přítomnosti typických oreofytů. Cenné jsou zde zachované horské smrčiny, rašeliniště, fragmenty subalpínských společenstev a smrko-bukové lesy s javorem. Nacházejí se zde v rámci ČR nejzachovalejší živočišná společenstva hercynských pohoří. Orná půda téměř chybí, hojně jsou rašelinné louky.

Z geomorfologického hlediska Šumava představuje tektonicky zdvižené a zarovnané pohoří. Zbytky původního třetihorního zarovnaného povrchu jsou nejlépe zachovány ve střední části v oblasti Plání, kde se zachovala největší rozloha ve výšce 1000 m v celé ČR. Plochy reliéfu přecházejí vrchy z odolných hornin (Sokol, Luzný, v Bavorsku Roklan). Jednotlivé horské hřbety velkými výškovými rozdíly 300 - 600 m vyběhají z plání na severozápadě (Královský hvozdu) a zejména pak na jihovýchodě, kde jednotlivé horské skupiny lemují Vltavickou brázdou, jež tvoří široký úval horní Vltavy mezi Lenorou a Lipnem, založený v terciéru. I ostatní údolí jsou povětšinou široká a úvalovitá. Mladé, ostře modelované údolní zářezy 100 - 300 m hluboké, se vyvinuly v místech intenzivní zpětné eroze hlavních vodních toků - na horní Otavě (Vydře) a Křemelné, Blanici a Vltavě pod Lipnem. Skalní útvary, především ve vrcholových polohách, se vyvinuly hlavně na intruzivech (Třístoličnick). Největší skalní soubory jsou v oblasti Knížecího stolce. Jedinečným prvkem reliéfu je celkem osm 28 - 370 m hlubokých ledovcových karů s jezery (Plešné, Prášílské, Černé, Čertovo, Roklanské a Javorská jezera). Reliéf bioregionu má převážně charakter hornatin s výškovou členitostí 300 - 600 m. Pouze na severním svahu Královského hvozdu a Bobíku má reliéf charakter velehornatin s členitostí 600 - 720 m. Ve sníženinách mezi horskými skupinami má reliéf charakter členité hornatin s členitostí 200 - 300m. Pláně, povodí Křemelné, Vltavická brázda a plošina podél Blanice u Zbytín má charakter ploché vrchoviny až členité pahorkatiny s výškovou členitostí 70 - 200 m. Nejplošší je území ve střední části Lipeské přehradě. Nejnižším bodem je okraj bioregionu u Nýrska - cca 471 m n.m., nejvyšším pak v ČR Plechý 1378 m n.m., v Bavorsku pak Velký Javor 1456 m n.m. Typická výška bioregionu je 730 - 1330 m.

Dle QUITTA leží větší část bioregionu v chladných oblastech CH 7, která převládá, dále v CH 6, nejvyšší polohy pak leží v ČR v nejméně chladné CH 4. Podnebí je ve větších výškách výrazně chladné, avšak velké rozdíly jsou v úhrnu srážek mezi návětnou severozápadní a jihovýchodní částí, jež leží ve srážkovém stínu. Horská Kvilda 3,7 °C, 1486 mm; Pancíř 3,7 °C, 1263 mm; Bučina 1301 mm; avšak Vimperk 6,5 °C, 726 mm; Sušice 7,2 °C; Kubova Huť 867 mm; Ondřejov v Křišťanovských horách ve výšce téměř 1000 m n.m. 4,7 °C, 789 mm; Zátoň na horní Vltavě 757 mm. Jihovýchodní část Šumavy je navíc pod vlivem fénů za Alpami a má tak příznivější klima než oblast Plání a Královského hvozdu. Vliv má také utváření reliéfu, hojně jsou teplotní inverze v kotlinách a údolích. Roli v mikroklimatu pak hraje rozsáhlá hladina Lipeské nádrže. Na vyšších vrcholech se projevuje vrcholový fenomén, který vede až ke snížení horní hranice lesa.

Bioregion leží z větší části v oreofytiku, kde zahrnuje fytogeografický okres 88. Šumava. Zčásti pak mírně přesahuje do mezofytika, kde jsou jeho součástí jihozápadní okraje fytogeografického okresu 24. Plánický hřbet, dále jihozápadní okraj fytogeografického podokresu 37e. Volyňské Předšumaví, celý fytogeografický podokres 37g. Libinské Předšumaví, jihozápadní výběžek fytogeografického podokresu 37i. Chvalšinské Předšumaví, jihozápadní cíp fytogeografického podokresu 37l. Českokrumlovského Předšumaví a západní část fytogeografického podokresu 37m. Vyšebrodsko.

V potenciální přirozené vegetaci dominují květnaté bučiny, v severozápadní části i květnaté jedliny. Přechodný stupeň mezi květnatými bučinami a horskými smrčinami tvoří acidofilní horské bučiny. Přirozené smrčiny se pak objevují převážně ve výškách nad 1200 m. Na úživnějších půdách jsou pak vyvinuty vysokobylinné smrčiny a v okolí rašelinišť a v doprovodu vodních toků ve vyšších částech bioregionu jsou vyvinuty i podmáčené smrčiny. Na primitivní skeletovité půdy je vázán výskyt suťových lesů. Na skalních výchozech v průlomových údolích řek jsou zachovány reliktní bory. V primárním bezlesí je zastoupeno vícero společenstev.

V karech i na kamenných mořích v nejvyšších polohách se vyskytují klečové porosty, dále jsou to pak travinná a keříčková společenstva primitivních půd v karech. Na edaficky příznivějších místech jsou vyvinuty kapradinové nivy a vysokostébelnaté trávníky. Na skalách jsou fragmentárně vyvinuta společenstva štěrbin. V Plešném a Čemém jezeře jsou vyvinuta ponořená společenstva sídlatek. Významně je zastoupena vegetace rašeliníšť v podobě blatkových borů (Vltavická brázda, střední tok Křemelné), okraje jsou pak tvořeny rašelinnými březinami, rašelinnými vrbinami a podmáčenými smrčínami a smrkovými olšinami. Centrální oblast Šumavských plání hostí rozsáhlé komplexy vrchovišť s různými typy společenstev přirozeného bezlesí. To se vzácně vyskytuje i v rámci údolních rašeliníšť. Z dalších forem primárního bezlesí se zde vyskytují i zvodnělá horská prameniště. Hojně je pak zastoupena i vysokobylinná vegetace podél břehů toků i vodní společenstva v tocích. Primární bezlesí skalního, suťového a mokřadního bezlesí bylo dále rozšířeno pastvou, čímž vznikla mozaika smilkových pastvin, drobných rašeliníšť, pramenišť a rašelinných luk. Dále se vyskytují vřesovištní pastviny a lada, v nižších polohách bioregionu se vyskytují i další typy rašelinných a slatinných luka krátkostébelnaté pastviny a vlhké pcháčově a bezkolencově louky a prosty vysokých ostříc.

Ve flóře Šumavy převažují zejména středoevropské montánní a supramontánní druhy s význačným zastoupením mezních a exklávních prvků. Velmi nápadný je pak rozdíl mezi severozápadní a jihovýchodní částí Šumavy. Na jihovýchodě se výrazněji projevuje vliv alpského migrantu. Významně zastoupení zde mají boreo-kontinentální zástupci, jejichž výskyt je soustředěn zejména do oblasti Vltavické brázdy. Teplomilnější druhy sporadicky zasahují do okrajových částí Šumavy. Danubiální migranty se vzácně vyskytují v nejjižovýchodnější, nejteplejší části.

Fauna bioregionu reprezentuje nejzachovalejší obraz horských hercynských živočišných společenstev na vrchovištích, v přirozených horských lesních i na horských loukách. Výrazně se to projevuje zejména na avifauně. Některé rašeliníštní druhy entomofauny představují vzácné, dnes vymírající relikty. Ve fauně regionu je zastoupena celá řada reliktních boreoalpinního rozšíření a demontánní výskyt některých alpských prvků. Tekoucí vody patří do pásma pstruhového, Vltava jak do pstruhového, tak i lipanového pásma. Význačný je pak reliktní výskyt oligotrofní fauny (perlorodka na Blanici) a v šumavských jezerech.

Vzhledem ke značně pozdnímu osídlení se projevila vliv lidských aktivit až od 17. století. Díky sklářství zde došlo k obměně původních bučin na smrkové monokultury. Dodnes jsou však zachovány poměrně rozsáhlé porosty s přirozenou dřevinnou skladbou. V současnosti jsou především vrcholové partie značně poškozeny, a to vedle imisí zejména polomy. V současnosti je závažným problémem kůrovec. V přirozené náhradní vegetaci převažovaly louky a pastviny, orné půdy bylo velmi málo. Značná část luk byla v posledních desetiletích poničena melioracemi a znehodnocena sukcesí.

3.2. Historická a kulturní charakteristika

Historická charakteristika

Hodnoceným územím je část oblasti Českobudějovické pánve, Šumavského podhůří (zahrnující okraje Blanského lesa, Boleticka, a části Frymburska) a jižní části Šumavy (zahrnující část Vltavické brázdy).

Z hlediska historického vývoje se jedná o poměrně různorodé oblasti. Oblast českobudějovické pánve byla relativně více a hustěji osídlena již v prehistorickém období, odkud je doloženo větší množství archeologických nálezů, naopak oblast Šumavského podhůří a vlastní Šumava byly vždy spořeji osídleny, což limitovala i vyšší nadmořská výška. Z této oblasti je tak jen málo doloženo archeologických nálezů. Stálejší osídlení stálejší osídlení oblasti je spojeno až s obdobím mladší doby kamenné - neolitu (Český Krumlov, Radčice na Vodňansku aj.). Soustavnější kolonizace je pak doložena až v době bronzové, která je spojena zejména s lidem mohylové kultury, přičemž se dochovaly velké množství mohyl, zejména v jihozápadních Čechách. Již v tomto období dochází k odlesňování s ohledem na chov dobytka. Na přelomu 2. a 1. tisíciletí př. Kr. pronikl do jižních Čech lid knovízské (milavečské) kultury, což dokládají žárové hroby a zejména soustava hradišť, chránících obchodní cesty. Mohylový pohřební ritus se udržoval i v halštatském a laténském období.

V 5. až 1. století př. Kr. osídlili jižní Čechy Keltové, přičemž to byla nejdříve oblast Českokrumlovsko a další oblasti později, a to s ohledem na dosud nevyčerpané surovinové zdroje. Jednalo se především o ložiska tuhy a železné rudy, jež přispěla k založení jedné z největších městských obcí na jihu Čech, oppida Abiluo u Třisova na Českokrumlovsku, které je nejjihněji položeným oppidem na území ČR (jediná archeologická památková rezervace v Jihočeském kraji). V této době i později přicházeli na území jižních Čech římské kupci a prospektoři hledající zlato. Na Kaplicku i Českokrumlovsku byly ojediněle nalezeny římské mince. Na přelomu století vystřídali keltské obyvatelstvo Germáni, jejichž přítomnost dokládají žárová pohřebiště (např. u Lékařovy Lhoty). Nicméně po odchodu Keltů do příchodu Slovanů byla jihočeská oblast z velké části vylištěna s ohledem na pravděpodobné zhoršení klimatických poměrů v tomto období. Proto oblast nelákala k trvalejšímu usídlení. Nálezy z doby římské tak jsou zde naprosto ojedinělé. Doba stěhování národů nezanechala v kraji téměř žádné stopy (výjimkou je sídliště u Zbudova).

Slované přicházejí do oblasti jižních Čech dosti pozdě, prakticky až v průběhu 7. a počátkem 8. století. Pronikají sem ze středu Čech údolními řek proti toku. Jihozápadní, homatá část jižních Čech osídlována později. Významná kmenová oblast se profiluje na Doudlebsku, kde vzniklo jedno z největších hradišť nad Mašín náležející kmenovému vazu Doudlebů, později podléhajícímu Slavnikovcům. Prakticky až ve 12. století (zejména od 2. pol. věku), se začíná rozvíjet středověká kolonizace. I tehdy však byl kraj

jen okrajovou oblastí, nicméně osidlování napomáhala rozrůstající se cestní síť. Základní komunikační osou na území jižních Čech v období raného feudalismu byly stezky, umožňující spojení Prahy s Podunajím. Nejstarší - linecká cesta byla od Českého Krumlova odkloněna na Lhenice, Netolice, Protivín a Písek. Známa Zlatá stezka procházela severozápadní částí kraje. Mimo zájmovou oblast to pak byla zejména stará vitorazská stezka protínající Novohradské hory, vedená přes rakouský Zwettl do Vitorazi a po překročení česko-rakouského pomezí směřovala přes Nové Hrady na Trhové Sviny a Doudlebsko do Českobudějovické kotliny. Mladší stezka cáhlovská vedla z Lince přes Dolní Dvořiště, Kaplici, Velešín, Doudleby, České Budějovice, Soběslav a Tábor do Prahy. Dále to byla Gmundská cesta, jež vedla z Gmundu na sever přes Třeboň a Veselí nad Lužnicí do středních Čech. Důležitá byla i vodní doprava po Vltavě. Už ve 14. století se objevily první úvahy o spojení Dunaje a Vltavy kanálem.

Byla to především církevní kolonizace, která se určujícím způsobem podílela na osidlování i odlehlejších oblastí. Významná byla rožmberské fundace spojená se založením cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě a jako odpověď na expanzi tohoto rodu bylo založení kláštera téhož řádu králem Přemyslem Otakarem II. ve Zlaté Koruně. Rozsáhlé území spravované klášterem představovalo pevný klín královské moci vybihající do území rozpínavých Vítkovců. Kolonizace Vítkovců patří vůbec z hlediska celkového kulturního, politického vývoje na jihu Čech k těm klíčovým a jedinečným v kontextu království českého. Patřili od konce 12. století k jednomu z mála starých rodů, který se výrazně a systematicky podílel na vnitřní kolonizaci území. Vítkovci se v jižních Čechách mocensky etablovali a opírali o četné hrady. Z významných pozic jejich moci je v hodnocené oblasti nutno jmenovat hrady Rožmberk, Vítkův hrádek, Český Krumlov, Přiběnice nad levým břehem Blanice a později Přiběničky na protější straně. Rovněž zakládali osady - v zájmové oblasti např. Rožmberk, Vyšší Brod, Rožmítal, Přiběnice aj. Proces celkové koncentrace majetku v rukou několika jihočeských feudálů pokračoval i ve 14. století. Po vymření krumlovské větve se postupně stala hegemonem nejmocnější větev Rožmberků, kteří učinili svým hlavním sídlem rodu Český Krumlov. V jižních Čechách tak vznikla država Rožmberského panství, požívající vysokého stupně politické i ekonomické autonomie v rámci Českého království nebývalé. Reakcí na vzrůstající moc šlechty, byly založeny Přemyslem Otakarem II. královská města České Budějovice a Písek. Dále to byly v zájmové oblasti Chvalšiny, Horní Planá a Netolice.

V období husitských válek patřili rod Rožmberků (jmenovitě Oldřich z Rožmberka) i město České Budějovice k hlavním oporám královské moci. Síla a moc Rožmberků dokázaly až na výjimky uhájit své državy v území před husitskými vojsky. Z jihočeského kraje pocházejí nejvýznamnější osobnosti husitského hnutí, Jan Hus a Jan Žižka.

V předbělohorském období moc Rožmberků kulminuje, přičemž jejich dominium mělo pevně uspořádanou a organizovanou správní strukturu a dobře vyvinutou hospodářskou základnu, v níž významnou roli hrálo rybníkářství. O rozvoj rožmberského hospodářství se velkou měrou zasloužili Josef Štěpánek Netolický a zejména pak regent Jakub Krčín z Jelčan, jehož zásluhou byla provedena všestranná reforma panství, spojená nejen s výstavbou sítě rybníků. Toto dědictví převzali a ještě rozšířili poslední dva Rožmberkové, Vilém a Petr Vok, a nemělo v Čechách obdoby. Rostoucí zadluženost však donutila posledního Rožmberka Petra Voka prodat dvě třetiny majetku (včetně Českého Krumlova) císaři Rudolfovi II. Petr Vok po té přesídlil do Třeboně, která se tak stala střediskem politického života jižních Čech na počátku 17. století. Na počátku období třicetileté války se staly jižní Čechy územím bojů císařských a stavovských vojsk, která byla poražena v bitvě u Záblatí poblíž Protivína.

Období Třicetileté války, tak jako jinde, kraj velmi těžce zasáhlo a po dobu několika desetiletí zabrzdlilo další hospodářský rozvoj. Venkov byl zpuštěn a omezen politický i hospodářský význam měst. Pobělohorské období přináší do jižních Čech rozsáhlé majetkové konfiskace. Např. v zájmovém území je to českokrumlovské a netolické panství, jež získává císařský nejvyšší hofmistr Hans Ulrich von Eggenberg, který tím vytváří základ eggenberskému dominium, které se v následném období dále rozšiřuje přikupováním panství dalších.

Po polovině 17. století narůstá na významu država Schwarzenberků, kteří zde upevňují své mocenské postavení, jež je v jistém smyslu dědictvím odkazu Rožmberků. Ve 20. letech 18. století dědí panství Eggenberů, v zájmové oblasti tvořené vévodstvím krumlovským, panstvím Netolice. Jan Nepomuk ze Schwarzenberku se významně zasloužil o hospodářský vzestup celého panství, zejména v jeho šumavské části. Zde začal budovat Schwarzenberský plavební kanál. Na počátku 19. století bylo rozsáhlé panství, zahrnující většinu jižních Čech, rozděleno na dva majoráty - orlický a krumlovský. V průběhu 17. století dochází k rychlé rekatolizaci, kterou podpořily i nově přichodící řeholní řády. V roce 1784 je v Českých Budějovicích zřízeno biskupství, čímž se oblast jižních Čech stává samostatnou církevní jednotkou.

Zájmové území bylo součástí historického prácheňského kraje, zahrnujícího i hornatý jihozápad jižních Čech. V průběhu vrcholného až pozdního středověku byla oblast dosidlována i německým etnikem, to se koncentrovalo zejména do oblastí Šumavy. Kolonizace souvisela jednak s těžbou nerostných surovin ale také s rozvojem sklářství v pozdějším období. Na Šumavě bylo značně rozšířeno i plátenictví. Významná vlna německý mluvícího obyvatelstva tak probíhala i v období pobělohorském, kde se jednalo o dosidlování vyložené horských oblastí regionu.

Zvýšený přesun obyvatelstva začal po zrušení nevolnictví. Převážná část obyvatel však pracovala dál v zemědělství. S rozvojem manufakturní výroby, soustředěné do jiných regionů, dochází k postupnému vylidňování kraje. Značná část lidí odchází do Rakouska, ale i do zámoří. V období národního obrození se centry života stávají města, jako České Budějovice a Třeboň, přičemž oblast Českokrumlovska a Kaplicka a pohraniční oblasti na Šumavě zůstávaly z větší části jazykově německé. Významným impulsem pro region bylo vybudování koněspřežné železnice z Českých Budějovic do Lince ve 20. a 30. letech 19. století, v 60.

letech pak byla vybudována železnice z Plzně do Českých Budějovic a později i trať z Prahy do Českých Velenic. I když na počátku 20. století průmyslová výroba do kraje vstoupila, výraznější industrializace se regionu vyhnula. Ráz oblastí zůstal i nadále zemědělský, přičemž v horských a podhorských regionech Českokrumlovsko bylo dominantním odvětvím lesnictví. Průmyslovými středisky v oblasti byly v té době pouze Strakonice, Klatovy a Sušice. Rozvíjelo se zde rovněž sklářství. V oblasti Českokobudějovické pánve na Vodňansku to pak bylo vedle zemědělství zejména tradiční rybníkářství.

Po vzniku Československé republiky a zejména v 30. letech 20. století se zhoršováním politické situace v Evropě dochází k nárůstu vlivu německého obyvatelstva a k projevům národnostního napětí, zejména v pohraničí. Po mnichovském diktátu byly Sudety s více jak 150 000 obyvateli připojeny k hitlerovskému Německu. Hranice německého záboru vedla od Jindřichova Hradce přes Chlum u Třeboně na úpatí Kleti. V roce 1939 byl k Německé říši připojen i zbytek Čech. Po 2. světové válce došlo k odsunu německého obyvatelstva z českých zemí. Jen z jižních Čech bylo odsunuto cca 150 000 Němců, na jejichž místa přišli osadníci z českého vnitrozemí, ale také Slováci, Maďaři a Rumuni. Neblahý dopad na rozvoj sídel a demografický rozvoj mělo vytvoření hraničního pásma. Tak zaniklo nebo zlikvidováno zejména velké množství vsí a osad, vedle Novohradských hor také na Šumavě. V průběhu 2. pol. 20. století dochází k industrializaci převážně zemědělské oblasti. Významným zásahem do charakteru krajiny byly úpravy na řece Vltavě, spojené s budováním vodní nádrže Lipno a vodních děl vltavské kaskády a v neposlední řadě pak výstavba jaderné elektrárny Temelín.

V současnosti patří Jihočeský kraj (a v rámci něj převážná část zájmového území) k regionům, které si přes industrializaci zachovaly svoji svébytnost. Ta je dána propojením hodnotných krajinářských prostorů s mimořádně výraznou historickou a kulturní vrstvou, jež zde reprezentují městečka a menší sídla, s dosud zachovanou historickou tvářností, reprezentativní šlechtická sídla s jedinečnou sakrální architekturou.

Kulturní charakteristika

Je dána způsobem využívání přírodních zdrojů člověkem a stopami, které v krajině zanechal. Určuje ji především historický vývoj a převažující způsob kultivace. Z hlediska krajině typologického je hodnocené území součástí sídelní krajiny hercynika, zahrnuje však různorodé typy krajin a to od ploché či málo vlněné krajiny rybníčných pánví až po krajinu pahorkatin v okolí Lhenic, až po vrchoviny až hornatiny v rámci průchodu mezi Boletickem a Blanským lesem a v jižní části Šumavy. Z hlediska kolonizačního období se vesměs jedná o sídelní krajiny vrcholně středověké (oblast rybníčných pánví a pahorkatin a hornatiny podhůří Šumavy) až pozdně středověké kolonizace (vlastní oblast Šumavy). Jižní Čechy byly ve značné míře ušetřeny negativních důsledků civilizace. Proto si zdejší krajina z velké části uchovala velký počet nenarušených krajinářských celků s vysokou historickou a urbanistickou hodnotou. Tyto celky vznikaly po staletí cílevědomou lidskou činností zaměřenou na hospodářskou a kulturní kultivaci prostředí. Vzhled zdejší krajiny podstatně ovlivnila kolonizace ve 12. a 14. století a s ní spojená kultivace krajiny. Zásadní pro utváření kulturní vrstvy zdejší krajiny pak bylo působení mocných šlechtických rodů spravujících zde rozsáhlá panství, především tedy aktivity Rožmberků, Eggenberků, Schwarzenberků, Černínů a Buquoyů.

Od severu trasa plynovodu prochází českokobudějovickou pánví, která reprezentuje převážně zemědělskou polní a rybníční krajinu s významným zastoupením vodních ploch. Krajinná mozaika je hrubší, dominují zde rozsáhlejší bloky polí, lesní porosty jsou zastoupeny ve formě remízů nepravidelného tvaru. Luční porosty jsou zastoupeny méně, povětšinou v rámci prostorů niv, podél významnějších vodotečí, jinde jen vzácně. V prostorech užších niv (zejména Bezdrevský a Radomilický potok) jsou přítomny rozsáhlejší formace dřevinných doprovodných porostů liniového charakteru, příp. rozsáhlejší porostliny lužních lesů. Pro tuto oblast je charakteristické rybníkářství spojené s chovem ryb. Rybníčná soustava byla utvářena v období vrcholného středověku. Do území zasahuje oblast lidové architektury - Hlubocká a Zbudovská blata a Vodňansko a Protivínsko a také oblast Prachatická vrchovina - Lhenicko. Sídla jsou převážně malá až střední velikosti. Pro tuto oblast jsou typické vsi návěsní (např. Čičenice, Mahouš, Podeřístě, Záblatníčko), vsi ulicové (např. Lékařova Lhota, Záboří) ale i okrouhlíce (Česká Lhota). Pomístně se zde setkáme i se samotami, tzv. jednotami, jež vznikly v mnoha případech jako náhrada za zabranou půdu v období zakládání rybníků (např. osada Hlodačky). Mnohá sídla si dosud uchovala svůj historický charakter.

Jižně od Netolic trasa opouští okraj pánevní oblasti a vstupuje do předhůří Šumavy. Využívá zde průchodu Lhenickou brázdou a Chvalšinskou kotlinou mezi Boletickem a hřbety Blanského lesa. Ta má charakter lesoplní krajiny hercynika vrcholně středověké kolonizace. Krajinná mozaika má jemnější strukturu, dominují zde převážně louky a pastviny, otevřená pole se omezují do širších prostorů Lhenické brázdou jižně Lhenic a v okolí Chvalšín. Na více místech se významně uplatňují rozsáhlejší formace dřevinných doprovodných porostů liniového charakteru v nivách Bezdrevského, Vadkovského či Smědečského či Křemžského potoka. Trasa obchází oblast Boletic s vojenským újezdem, který vznikl na území zaniklých obcí. Otevřenější lesoplní krajinu má charakter území v okolí Hořic na Šumavě a Černé v Pošumaví u břehu Lipenské přehrady. Do severní části území okrajově zasahuje oblast lidové architektury zbudovských blat, větší část leží v oblasti Blanský les a podhůří Šumavy. Území bylo v minulosti národnostně smíšené. Zásahuje sem oblast lidové architektury Prachatická vrchovina - Lhenicko a projevuje se zde vliv tzv. "vierkantů" - dvorcového typu domů z oblasti Českokrumlovka. Sídla jsou převážně malá, charakteru návěsní vsí (Dobročkov, Smědeč, Smědeček, Vodice aj.). Chvalšiny pak představují větší sídlo charakteru návěsní ulicovky vřetenovitého tvaru vzniklé již v průběhu 12. století. Má z větší části zachovalou historickou zástavbu. Mimořádně hodnotný je pak pozdně gotický kostel sv. Máří Magdalény z přelomu 15. a 16. století. Jihovýchodně od Chvalšín se rozprostírá rozsáhlý areál

barokního zámku Červený dvůr s lesoparkem. V nedalekém Kájově se nachází významné mariánské poutní místo, jedno z nejstarších v Čechách, tvořící mimořádně hodnotný komplex sestávající z dvojloďního pozdně gotického kostela, hřbitovní kaple a fary. Svěbytným projevem jihočeské gotiky je soubor dvojloďních pozdně gotických kostelů na Rožmbersku a Českokrumlovsku (Kájov, Rožmberk aj.). Významnou změnou v charakteru krajiny Šumavy bylo vybudování vodního díla Lipno na Vltavě, které z větší části zatopilo rozsáhlou sníženinu Vltavické brázdy. Pravobřežní část ke státní hranici s Rakouskem je pak zcela bez sídel.

4.

VYMEZENÍ A CHARAKTERISTIKA OBLASTI KRAJINNÉHO RÁZU

4.1. Dotčené oblasti krajinného rázu

Oblast krajinného rázu (ObKR) představuje krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou, jež se odráží v souboru typických znaků, které se výrazněji liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu. Je vymezena hranicí, kterou mohou být přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnících se charakteristik.

Dotčeným krajinným prostorem (*DoKP*) se rozumí území, které může být záměrem pohledově ovlivněno. Taková území můžeme označit jako potenciálně dotčený krajinný prostor. DoKP může být tvořen jedním nebo i více místy krajinného rázu (Vorel et al., Metodický postup posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz, Praha 2004).

Trasa prochází šesti oblastmi krajinného rázu (ObKR), které je možno současně považovat za dotčené krajinné celky (KC). Dle generelu krajinného rázu Jihočeského kraje (Vorel et. all., Praha 2009) byly vymezeny:

- Oblast krajinného rázu 13 - Volyňsko - Prachaticko
- Oblast krajinného rázu 14 - Českobudějovická pánev
- Oblast krajinného rázu 20 - Šumava II. (CHKO)
- Oblast krajinného rázu 21- Křišťanovsko - Boleticko
- Oblast krajinného rázu 22 - Blanský les
- Oblast krajinného rázu 25 - Českokrumlovsko

U oblastí krajinného rázu ObKR 13 - Volyňsko - Prachaticko, ObKR 21- Křišťanovsko - Boleticko, ObKR 22 - Blanský les a ObKR 25 - Českokrumlovsko, je trasa plynovodu vedena při jejich okrajích a osciluje tak mezi nimi.

V rámci popisu jednotlivých oblastí krajinného rázu, je charakterizován i vlastní prostor vedení trasy plynovodu a přilehlé širší okolí jako potenciálně dotčený krajinný prostor (DoKP). Řazení oblastí krajinného rázu pak odpovídá popisu průběhu trasy plynovodu dle kilometráže od severu ke státní hranici s Rakouskem.

4.1.1. Oblast krajinného rázu 14 - Českobudějovická pánev

Oblast krajinného rázu je zřetelně vymežitelná sníženinami českobudějovické pánve. Je charakterizována rozsáhlým prostorem sníženin s hustou sítí vodotečí a soustavou rybníků. Prostor je členěn četnými menšími lesními remízky až celky, které vytváří výrazné hrany. Krajinná mozaika je hrubozrná, segmenty mají povětšinou nepravidelný tvar. Převažuje orná půda, v nivách, zejména podél významnějších toků jsou zastoupeny i vlhčí louky. Sídla jsou převážně menší, zejména v prostorech uvnitř pánve, kompaktní. Výrazně se rovněž v krajině uplatňují četné břehové doprovodné porosty liniového charakteru podél Radomilického a Bezdrevského potoka a také jako břehové porosty podél četných rybníků. Územím prochází významná komunikace - silnice I/20 a hlavní železniční tah mezi Č. Budějovicemi a Pískem. Území je prostorově zřetelně vymezeno zejména od jihu až jihozápadu masivem Blanského lesa s dominantou Kletě. Právě zřetelné prostorové vymezení masivem Blanského lesa s Kletí je vedle doplňkových scénérií rybníční krajiny hlavním znakem estetické atraktivnosti krajiny. Ta (mimo urbanizované území) vyniká uvnitř rybníčních soustav harmonickým měřítkem a harmonickými prostorovými vztahy.

Z krajinně-typologického hlediska je oblast součástí vrcholně středověké sídelní krajiny Hercynika, z hlediska georeliéfu se jedná o převážně pánevní krajinu, okraje pak tvoří zvlhčené či mírně ukloněné vyvýšené plošiny. Z hlediska převažujícího využití se jedná o krajinu lesoplní a polní, a zejména v centrální části prostoru náleží rozsáhlé krajinné segmenty ke krajinám rybníčním.

Dotčený krajinný prostor (DoKP)

Trasa plynovodu prochází severozápadní částí ObKR, prostorem východně od Vodňan směrem na jih a jihozápad k Netolicím, víceméně plochou až mírně zvlhčenou, pohledově otevřenou krajinu. Jižně od Záboří trasa vstupuje z mírně vyvýšené plošiny okraje pánve do sníženiny, kde je vedena po zemědělsky obhospodařovaných pozemcích (zejména po orné půdě, pomístně i přes louky, zvl. v okolí Horních a Dolních Chrástán a v nivě Bezdrevského potoka) a kříží četné vodní toky (z významnějších

Radomilický, Malovický, Bezdrevský a Pištínský potok) s bohatými břehovými porosty, přičemž se zde vyhýbá lesním celkům a sídlům. Východně od Netolic trasa opět mírně vystupuje po vyvýšeném okraji pánve a východně od Lhenic vstupuje do ObKR 13- Volyňsko - Prachaticko a ObKR 22 - Blanský les, kde od severozápadu a západu obchází lesnatý výběžek masivu Blanského lesa.

Znaky přírodní charakteristiky území:

- Plochý pánevní reliéf oblasti;
- Hustá síť drobných toků;
- Velké množství rybníků;
- Četné podmáčené plochy a litorální vegetace;
- Přírodně cenné lokality menšího rozsahu.

Znaky kulturní a historické charakteristiky území:

- Dochovaná sídelní struktura;
- Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty;
- Historická rybníční oblast Budějovicka;
- Region lidové architektury.

Vizuální charakteristika, estetické hodnoty, harmonické vztahy v krajině a měřítko krajiny:

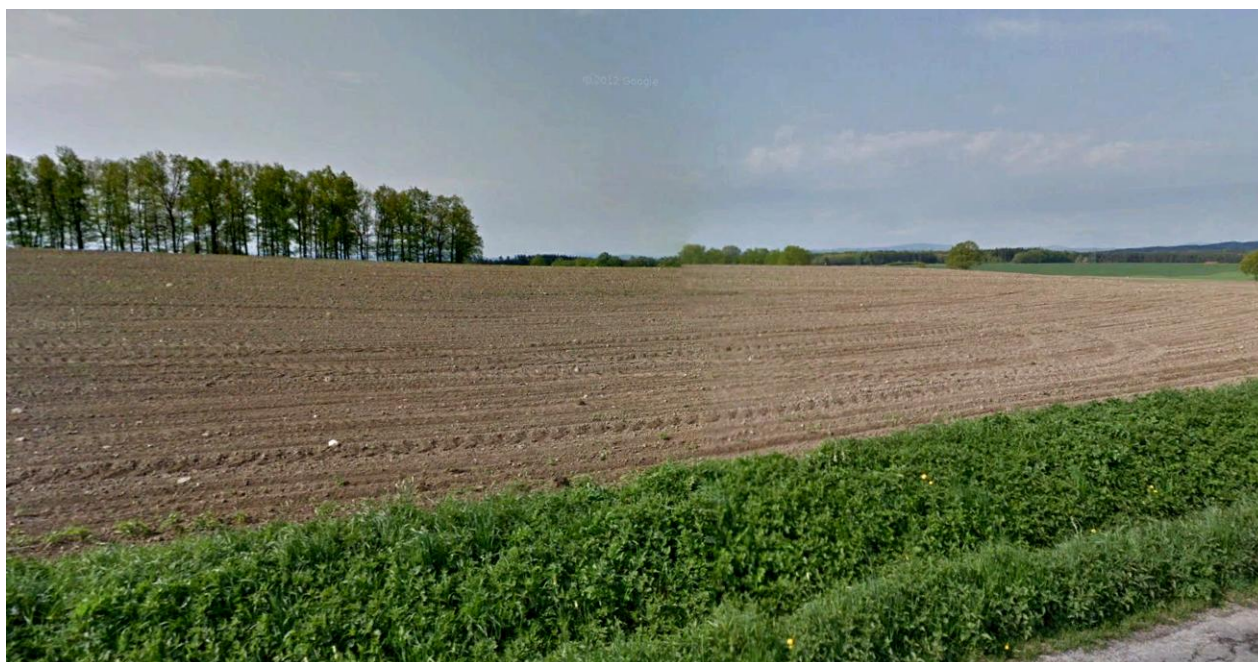
- Výrazný kontrast sníženiny Budějovické pánve a jejího okraje;
- Zřetelné horizonty a hřbety - výrazné terénní dominanty Blanského lesa;
- Převážně otevřená, zemědělsko-rybníční krajina s absencí větších lesních celků
- Bohatá prostorová členitost rybníční krajiny s množstvím nelesní krajinné zeleně;
- Výrazně harmonické měřítko krajiny - soulad zástavby a krajinného rámce;
- Jediněčná hodnota vesnických sídel - urbanistická struktura vesnic, lidová architektura;
- Uplatnění historických sídel v krajinné scéně.

Obr.: ObKR 14 - Českobudějovická pánev - výsek krajiny směrem na jih u Zaboří

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 14 - Českobudějovická pánev - výsek krajiny směrem na jih u Radomilic

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 14 - Českobudějovická pánev - výsek krajiny směrem na jihozápad u Lékařovy Lhoty

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 14 - Českobudějovická pánev - výsek krajiny směrem na jihozápad u Mahouše (zdroj Google Earth - služba Street View)

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 14 - Českobudějovická pánev - výsek krajiny směrem na severovýchod u Dolních Chrást'an

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 14 - Českobudějovická pánev - výsek krajiny směrem na jihozápad u Dolních Chráštan
(při rozhraní s ObKR 13 - Volyňsko - Prachaticko a ObKR 22 - Blanský les)

zdroj Google Earth - služba Street View

4.1.2. Oblast krajinného rázu 13 - Volyňsko - Prachaticko

Velmi rozsáhlá oblast krajinného rázu do sebe zahrnuje členitou, rozmanitou a vizuálně atraktivní krajinu Šumavského Podhůří od Strakonicka až po Blanský les. Pro tuto oblast je příznačný členitý terén, drobnější prostorové členění a četné lokální dominanty. To celkově vytváří proměnlivou krajinou scénou. Dál na jihozápad směrem k okraji Šumavy se terén zvedá, a v krajině panoramatu se hojně uplatňují výrazné horizonty. Krajina je dosti členitá, přičemž její celkový obraz vyniká harmonickým měřítkem s vysokou estetickou atraktivitou. Krajinná mozaika je pestrá, střední zrnitosti. Zejména západně od Lhenic je doplněna jemnějšími strukturami naoraných a zarůstajících mezí. Lesní celky jsou v krajně mozaikovitě rozptýleny. Území východně od Lhenic tvoří málo lesnatý okraj při rozhraní mezi Českobudějovickou pávní a lesnatým výběžkem Blanského lesa, který tak od východu vymezuje prostor Lhenické brázdy. Tu odvodňuje Bezdrevský potok vč. dalších drobných vodotečí, kde se výrazněji uplatňují četné břehové doprovodné porosty liniového charakteru, doplněné drobnými rybníčky, jižně od Lhenic, v okolí Smědče Ktiše a Střemil. Dál na jih se Lhenická brázda zužuje a je omezena zřetelně lesnatým okrajem západních svahů Blanského lesa a východních svahů Žemovické vrchoviny a Plešenecké hornatiny. S výjimkou Lhenic jsou sídla v širším okolí trasy převážně malá, kompaktní, pomístně se vyskytují i rozptýlené samoty. Prostorem brázdy prochází významnější komunikace, a to silnice II/122 ze Lhenic do Smědče a II/166 pokračující přes Chvalšiny až do Kájova u Českého Krumlova, které trasa na několika místech kříží.

Z krajinně-typologického hlediska je oblast součástí pozdně středověké sídlení krajiny Hercynika, z hlediska georeliéfu se jedná o krajinu vrchovin Hercynika, s výraznou svažitostí a přítomností výrazných horských hřbetů. Z hlediska převažujícího využití se jedná o krajinu lesoplní a lesní, v prostoru Lhenické brázdy je i větší zastoupení orné půdy, četné louky a pastviny jsou povětšinou vázány na dolní části svahů, nebo do prostorů niv přiléhající k vodotečím.

Dotčený krajinný prostor (DoKP)

Trasa plynovodu vstupuje severovýchodně od Lhenic do vlnitého území severního výběžku lesnatého masivu Blanského lesa v prostorově uzavřeném prostoru mezi Brusenským vrchem (560 m n.m.) a Stříbrnou horou (633 m n.m.), která je již součástí ObKR 22 - Blanský les. Po té se stáčí na jih a sestupuje do Lhenické brázdy, která představuje pohledově zčásti uzavřené a zřetelně vymezené území. Zde prochází okrajem popisované oblasti krajinného rázu. V okolí Třešňového Újezdu a Smědče je vedena při rozhraní s ObKR 22 Blanský les, kam střídavě okrajově vstupuje. Trasa je zde vedena koridorem sníženiny mezi lesními celky podél západního svahu Blanského lesa, a to vlnitým terénem po zemědělsky obhospodařovaných pozemcích převážně vyžívaných jako louky či pastviny, mimo sídla. Zde kříží Bezdrevský, Vadkovský a Smědečský potok. Ve Smědči se v rámci zemědělského areálu nachází menší fotovoltaická elektrárna. U Střemil, severozápadně od Chvalšin, trasa plynovodu vstupuje do ObKR 21- Křišťanovsko - Boleticko.

Znaky přírodní charakteristiky území:

- Zvlněný vrchovinny až hornatinný reliéf Šumavského podhůří;
- Výraznější údolí a zářezy;
- Vyšší lesnatost oblastí;
- Přírodně cenné lokality menšího rozsahu.

Znaky kulturní a historické charakteristiky území:

- Dochovaná sídelní struktura;
- Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty;
- Krajinné celky vázané na historické hospodářské úpravy krajiny - Podhůří Blanského lesa.

Vizuální charakteristika, estetické hodnoty, harmonické vztahy v krajině a měřítko krajiny:

- Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami a gradací jihozápadním směrem;
- Bohatá prostorová členitost krajiny s množstvím nelesní krajině zeleně;
- Zřetelné horizonty a hřbetnice, výrazné terénní dominanty na jihozápadě (okraj Šumavy);
- Výrazně harmonické měřítko krajiny - soulad zástavby a krajinného rámce;
- Absence výrazně rušivých a měřítkově vybočujících prvků;
- Jedinečné panoramatické pohledy na okraje Šumavy;
- Uplatnění historických sídel v krajině scéně.

Obr.: ObKR 13 - Volyňsko - Prachaticko - výsek krajiny směrem na jihozápad do prostoru sníženiny Lhenické brázdy u Horních Chrášťan

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 13 - Volyňsko - Prachaticko - výsek krajiny směrem na jih v prostoru sníženiny Lhenické brázdy u Třešňového Újezdce
(při rozhraní s ObKR 22 Blanský les)

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 13 - Volyňsko - Prachaticko - výsek krajiny směrem na jih v prostoru sníženiny Lhenické brázdy u Smědče
(při rozhraní s ObKR 22 Blanský les)

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 13 - Volyňsko - Prachaticko - výsek krajiny směrem na jih v prostoru sníženiny Lhenické brázdy ve Smědči (při rozhraní s ObKR 22 Blanský les)

zdroj Google Earth - služba Street View

4.1.3. Oblast krajinného rázu 22 - Blanský les

Oblast krajinného rázu je součástí CHKO Blanský les a je od okolních krajinných celků zřetelně geomorfologicky oddělena. Tvoří výrazné, souvisle lesnaté hřbety Buglaty (832 m n.m.), Bulového (963 m n.m.) a Kletí (1084 m n.m.), které se táhnou v oblouku od severozápadu na jihovýchod. Od severu na jihovýchod se pak táhnou méně výrazné avšak rovněž lesnaté hřbety Vysoké Běty (804 m n.m.), Vysoké (706 m n.m.), Švehlánu (722 m n.m.) a Kluku (741 m n.m.). Oba oblouky od severu podkovovitě obepínají prostor sníženiny mezi nimi - území Křemžské kotliny s většími sídly - Brlohem, Holubovem, Novou Vsí a městečkem Křemže. Sídla jsou jinak povětšinou menší, kompaktní, vyskytují se však i drobná sídla s roztroušenou zástavbou a samoty. Blanský les se vyznačuje poměrně kontrastní strukturací krajiny. Oba hřbety mají charakter výrazně lesní, naopak prostor Křemžské kotliny má charakter lesozemědělské krajiny s mozaikou lesů, luk, polí a sídel. Území je prostorově zřetelně vymezeno zejména od jihozápadu a severovýchodu. Výraznou dominantou je především masiv Kletě. V širším okolí hodnoceného záměr jsou esteticky působivé zejména dálkové pohledy na lesnaté hřbety z Lhenické brázdy či Chvalšinské kotliny, odkud je dobře patrná celková elevace terénu. V krajinném panoramatu se hojně uplatňují výrazné horizonty. Krajina je členitá, kde se v krajinném obrazu dále uplatňuje jemnější georeliéf s lesnatými rozsochatými vršky z odolnějších hornin ve Chvalšinské brázdě. Drobné lesíky zde vytváří výraznější hrany, přičemž celkový obraz vyniká harmonickým měřítkem. K němu rovněž přispívají měkké struktury doprovodných břehových porostů podél vodotečí. Krajinná mozaika je hrubozmná, daná rozsáhlými lesními celky a souvislejšími plochami luk a pastvin. Jemnější struktura krajinné mozaiky je přítomna v rámci i v prostoru Křemžské kotliny, kde je větší zastoupení liniových struktur doprovodné zeleně podél vodotečí. Význačnou památkou je pozdě gotický kostel ve Chvalšínách, dále pak barokní zámek Červený Dvůr s rozsáhlým areálem lesoparku. Značná část úseku silnice II/166 Smědeč - Chvalšiny tvoří hranici CHKO Blanský les.

Z krajinně-typologického hlediska je oblast součástí pozdně středověké sídlení krajiny Hercynika, z hlediska georeliéfu se jedná o krajinu členitých vrchovin až plochých hornatin Hercynika, s výraznou svažitostí a přítomností výrazných horských hřbetů. Křemžská kotlina má pak charakter členité pahorkatiny. Z hlediska převažujícího využití se jedná o krajinu lesní - hřbety Blanského lesa a lesozemědělskou v prostoru Křemžské kotliny odvodňované Křemžským potokem, kde je i větší zastoupení orné půdy, četných luk a pastvin.

Dotčený krajinný prostor (DoKP)

Trasa plynovodu střídavě prochází ObKR 13 - Volyňsko - Prachaticko a západním okrajem Blanského lesa, prostorem zvlněné sníženiny mezi Třešňovým Újezdcem a Dobročkovem a vyhýbá se sídlům. Území charakteru sníženiny táhnoucí se od Lhenic po Chvalšiny je prostorově víceméně uzavřené a zřetelně vymezené a vytváří mezi Lhenickou brázdou a Chvalšinskou kotlinou zúžené propojení. Krajinná mozaika je hrubozmná, daná rozsáhlými lesními celky po obou stranách sníženiny. Trasa prochází po zemědělské půdě, s významným zastoupením luk a pastvin. Kříží několik drobnějších vodotečí (Smědečský a Křemžský potok).

Jemnější strukturaci krajinné mozaiky vytváří liniové porosty doprovodné zeleně podél vodotečí. U Střemil, trasa vstupuje do ObKR 21 - Křišťanovsko - Boleticko.

Znaky přírodní charakteristiky území:

- Vrchovinny až hornatinný reliéf po obvodu, pahorkatinný uvnitř Křemžské kotliny;
- Výrazné lesnaté svahy při obvodu, uprostřed odlesněná Křemžská kotlina;
- Vyšší lesnatost oblastí po obvodu, odlesněný prostor Křemžské kotliny;
- Přírodně cenné lokality velkoplošného (CHKO Blanský les) ale i menšího rozsahu (hojně výchozy hadců).

Znaky kulturní a historické charakteristiky území:

- Dochovaná sídelní struktura;
- Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty;
- Historická kulturní krajina (Chvalšinsko-Krumlovsko).

Vizuální charakteristika, estetické hodnoty, harmonické vztahy v krajině a měřítko krajiny:

- Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami;
- Bohatá prostorová členitost krajiny s výraznými kontrasty (lesnaté svahy/Křemžská kotlina) s množstvím nelesní krajinné zeleně;
- Zřetelné horizonty a hřbety při obvodu, výrazné terénní dominanty;
- Výrazně harmonické měřítko krajiny - soulad zástavby a krajinného rámce;
- Absence výrazně rušivých a měřítkově vybočujících prvků;
- Panoramatické pohledy na masiv Kleti;
- Uplatnění historických sídel v krajinné scéně.

Obr.: ObKR 22 - Blanský les - výsek krajiny směrem na jih v prostoru sníženiny Lhenické brázdy u Březoviku (při rozhraní s ObKR 13 - Volyňsko - Prachaticko a ObKR 21 Křišťanovsko - Boleticko)

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 22 - Blanský les - výsek krajiny směrem na severovýchod v prostoru sníženiny Lhenické brázdy (při rozhraní s ObKR 13 - Volyňsko - Prachaticko a ObKR 21 Křišťanovsko - Boleticko)

zdroj Google Earth - služba Street View

4.1.4. Oblast krajinného rázu 21- Křišťanovsko - Boleticko

Oblast krajinného rázu tvoří území ve směru severozápad-jihovýchod, jež přilehá k hranicím CHKO Šumava. Je součástí vojenského újezdu Boletice, který vznikl na území mnoha zaniklých, německých obcí. V oblasti se tak nenachází žádná významná sídla ani komunikace. Osídlení je velmi řídké. Pro toto území je charakteristický výrazný až dramatický reliéf a celkově lesnatý ráz. V krajinném obrazu se výrazně uplatňují dominanty Chlumu (1190 m n.m.) a Velkého Plešného (1066 m n.m.) a vytváří zde typické scenérie. Krajina má velké měřítko, z vyvýšených otevřených poloh na loukách a pastvinách se otevírají velkolepé panoramatické výhledy. Zdejší krajina vyniká značnou estetickou atraktivitou, harmonickým měřítkem a harmonickými prostorovými vztahy se zřetelným uspořádáním prvků krajinné scény. Specifický charakter území je dále umocněn úplnou absencí sídel, což evokuje jistý pocit osamělosti a odloučenosti. Krajina je velmi členitá, v jejím obrazu se dále uplatňuje jemnější georeliéf s lesnatými rozsahatými vršky z odolnějších hornin jižně od Chvalšín při kontaktu s ObKR 22 - Blanský les. Drobné lesíky zde vytváří výraznější hrany, přičemž celkový obraz vyniká harmonickým měřítkem. Krajinná mozaika je hrubozrná, daná rozsáhlými lesními celky a souvislejšími plochami luk a pastvin. Specifická, jemnější strukturace krajinné mozaiky, je však přítomna v rámci prostoru vojenského újezdu. Zde se k přírodní složce vegetačního krytu charakteru náletových porostlin či liniových, různě geometrizujících struktur vegetace odvozených od zaniklé vojenské infrastruktury či aktivit, přímo přidružují i vlastní vojenské objekty (např. liniové struktury polygonu střelnice, cestní síť apod.).

Z hlediska krajinně-typologického je oblast součástí pozdně středověké, zčásti i novověké sídlení krajiny Hercynika, z hlediska georeliéfu se jedná o krajinu homatin Hercynika, s výraznými svahy a skalními horskými hřbety. Z hlediska převažujícího využití se jedná o krajinu převážně lesní až lesozemědělskou.

Dotčený krajinný prostor (DoKP)

Trasa plynovodu do oblasti okrajově vstupuje severozápadně od Chvalšín u Sřemil. Zde prochází při hranici s ObKR - 22 Blanský les zúženým prostorem Lhenické brázdy a vstupuje do sníženiny Chvalšinské kotliny. Krajinná mozaika je hrubozrná, daná rozsáhlými lesními celky a souvislejšími plochami luk a pastvin. Výraznější je zastoupení liniových struktur doprovodné zeleně podél vodotečí. Výrazné hrany vytváří drobné lesíky a remízky a menších lesních celky na vyvýšeninách (Sv. Kříž, Mlýnský vrch, Nad Vápenkou, Liščí Vrch). Východně a jižně od Chvalšín trasa prochází zvlněným okrajem Chvalšinské kotliny, a to po loukách, kde kříží několik menších toků, vč. Chvalšinského potoka. Dál na jihovýchod se trasa stáčí na jihozápad, a vchází do ObKR 25 - Českokrumlovsko, kde obchází lesnatý kopcovitý výběžek Boleticka s vojenským újezdem.

Znaky přírodní charakteristiky území:

- Vrchovinný až homatiný reliéf;
- Bohatá síť vodních toků;
- Vyšší lesnatost oblastí;

- Vysoké zastoupení trvalých travních porostů;
- Přírodně cenné lokality velkoplošného (PO Boletice) ale i menšího rozsahu.

Znaky kulturní a historické charakteristiky území:

- Zčásti dochovaná sídelní struktura;
- Architektonicky cenné objekty;
- Vojenský újezd Boletice;
- Zaniklé obce na území vojenského újezdu;

Vizuální charakteristika, estetické hodnoty, harmonické vztahy v krajině a měřítko krajiny:

- Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami;
- Bohatá prostorová členitost krajiny - uzavřené prostory i otevřené náhorní polohy;
- Na území vojenského újezdu v krajině mozaice specifické struktury disperzní zeleně;
- Zřetelné horizonty a hřbetnice, výrazné terénní dominanty;

Obr.: ObKR 21- Křišťanovsko - Boleticko - výsek krajiny směrem na jihozápad v prostoru přechodu do Chvalšinské kotliny (při rozhraní s ObKR 22 - Blanský les)

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 21- Křišťanovsko - Boleticko - výsek krajiny směrem na severozápad jižně od Chvalšín (při rozhraní s ObKR 22 - Blanský les)

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 21- Křišťanovsko - Boleticko - výsek krajiny směrem na jihovýchod jižně od Chvalšín (při rozhraní s ObKR 22 - Blanský les)

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 21- Křišťanovsko - Boleticko - výsek krajiny směrem na jihovýchod od Chvalšín
(při rozhraní s ObKR 22 - Blanský les a ObKR 25 - Českokrumlovsko)

zdroj Google Earth - služba Street View

4.1.5. Oblast krajinného rázu 25 - Českokrumlovsko

Oblast krajinného rázu tvoří pás vrchovin, přiléhajících od jihu k CHKO Blanský les a od východu k CHKO Šumava. Rozsáhlá oblast zahrnuje jihovýchodní část Šumavského podhůří, která je poměrně zřetelně oddělena od Kaplické brázdy vystupujícím horským masivem Polušky a dalších vrchů nad pravým břehem Vltavy. Oblast tvoří velmi členité vrchoviny s bohatou a velmi proměnlivou strukturou ploch polí, luk a pastvin a lesních porostů. Krajinná struktura vytváří velmi harmonické měřítko krajiny. Výrazným rysem je značná proměnlivost krajinné scény. Působivé jsou odlehle části se vzácným osídlením. Výrazné je pak místy kaňonovitá údolí Vltavy. Z bezlesých, náhorních poloh se otevírají jedinečná panoramatické výhledy na pošumavskou krajinu. V okolí Hořic na Šumavě je krajina tvořena mozaikou, četných, spíše menších lesních celků. Krajina je zde poněkud otevřenější z rozsáhlejšími plochami otevřených polí, luk a pastvin, pomístně se vyskytují linie zarůstajících naoraných mezí. Lesní porosty ve zdejší zvláště krajinně vytváří výrazné hrany. V jižní části oblasti (masiv Plešivce 862 m n.m.) a při jejím východním okraji v okolí Rožmitálu (masiv Polušky 919 m n.m.) je krajina členitější s rozsáhlejšími lesními celky. Jemnější struktura krajinné mozaiky s četnými liniemi zarůstajících mezí se soustřeďuje do členitých poloh strmých svahů (zejména dolní svahy masivu Polušky, širší okolí Rožmitálu, apod.), jinde je spíše vzácnější. Fenomémem v sídelní struktuře zdejší krajiny je pak historické město Český Krumlov, s mimořádně dobře zachovaným historickým jádrem a rozsáhlým areálem hradu se zámek. Jedinečná je jeho poloha v zakleslém meandru údolí Vltavy. Historické jádro je městskou památkovou rezervací a je na seznamu světového dědictví UNESCO. Z dalších významných historických sídel v oblasti je to Rožmberk nad Vltavou a kláštery Vyšší Brod a Zlatá Koruna v údolí Vltavy. Oblast má poměrně řídké osídlení, s menšími zemědělskými obcemi a s poměrně řídkou dopravní sítí. Hlavní komunikacemi procházejícími touto oblastí je silnice I/39 a železniční trať z Českého Krumlova do Horní Plané. Další větší sídla se vyskytují při hranicích nebo za hranicemi oblasti, uvnitř má poměrně opuštěný charakter.

Z hlediska krajinně-typologického je severní část oblasti součástí vrcholně středověké sídelní krajiny Hercynika, jih náleží i do pozdně středověké sídelní krajiny Hercynika. Z hlediska georeliéfu se jedná o krajinu vrchovin, místy až horatin Hercynika, s enklávami výrazných svahů a skalními horskými hřbetů. Podél toku Vltavy se táhne krajina zaříznutých údolí. Z hlediska převažujícího využití se jedná o krajinu převážně lesozemědělskou, rozsáhlé části na východě (Poluška) a na jihu (Plešivce) inklinují ke krajině lesní.

Dotčený krajinný prostor (DoKP)

Trasa plynovodu do oblasti vstupuje jihovýchodně od Chvalšín, kde osciluje při rozhraní s Boletickem. Obchází lesnatý kopcovitý výběžek Liščího vrchu. Jižně od Boletic těsně míjí lesnatý komplex Kraví hory. Trasa se pak stáčí více na jihovýchod směrem k Hořicím na Šumavě, kde prochází mírnou sníženinou, vyhýbajíc se větším lesním celkům, po zemědělské půdě vyžívané převážně jako louky a pastviny. Kříží zde několik menších toků (Boletický, Dolanský potok, Škeblice). Do lesních celků až na malé výjimky trasa nezasahuje. Severně od Hořic trasa prochází zvláště, pohledově otevřenější krajinou luk a pastvin, kříží údolí a tok Polečnice a železniční trať. Od severu a severozápadu míjí Hořice, kde je prostor bohatěji členěn drobnou strukturou remízku

a zbytků zarůstajících mezí, kterým se trasa plynovodu povětšinou vyhýbá. Trasa zde kříží silnici a směřuje na jihozápad. Mezi Hořicemi a Černou v Pošumaví trasa prochází pohledově otevřenou, zvlněnou lesozemědělskou krajinou s větším zastoupením středně velkých lesních celků, převážně po loukách a pastvinách, prakticky mimo lesní celky. Zcela se vyhýbá sídlům. Při okraji obce Plánička se nachází menší fotovoltaická elektrárna. Západně u obce trasa vstupuje do ObKR 20 - Šumava II. (CHKO).

Znaky přírodní charakteristiky území:

- Vrchoviný reliéf
- Vyšší lesnatost oblastí avšak s mozaikovitým uspořádáním;
- Vysoké zastoupení trvalých travních porostů;
- Přírodně cenné lokality menšího rozsahu.

Znaky kulturní a historické charakteristiky území:

- Dochovaná sídelní struktura;
- Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty;
- Historicky významná místa - Kájov, Hořice;
- Historická kulturní krajina (Chvalšinsko-Krumlovsko);

Vizuální charakteristika, estetické hodnoty, harmonické vztahy v krajině a měřítko krajiny:

- Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami s gradací směrem na východ k údolí Vltavy;
- Střídání členité struktury lesních porostů s nelesními plochami dosud zemědělsky využívané kulturní krajiny;
- Bohatá prostorová členitost krajiny s množstvím nelesní krajině zeleně;
- Zřetelné horizonty a hřbetnice;
- Výrazně harmonické měřítko krajiny - soulad sporadické zástavby a krajinného rámce;
- Absence výrazně rušivých a měřítkově vybočujících prvků;
- Jedinečné panoramatické pohledy na okraje Šumavy;
- Uplatnění historických sídel v krajině scéně.

Obr.: ObKR 25 - Českokrumlovsko - výsek krajiny směrem na severovýchod od Sklář

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 25 - Českokrumlovsko - výsek krajiny směrem na východ u Mýta

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 25 - Českokrumlovsko - výsek krajiny směrem na severozápad u Muckova

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 25 - Českokrumlovsko - výsek krajiny směrem na jihozápad u Muckova

zdroj Google Earth - služba Street View

4.1.6. Oblast krajinného rázu 20 - Šumava II. (CHKO)

Velmi rozsáhlá oblast krajinného rázu tvoří pás členitých vrchovin až homatin, přiléhajících od východu k NP Šumava. Oblast je dosti heterogenní, táhne se od Kašperských hor na severozápadě až po oblast Frymburska při Lipenské vodní nádrži na jihovýchodě. Má protáhlý tvar, je součástí geomorfologického celku Šumava a zahrnuje několik podcelků, z nichž se výrazně projevuje zejména výrazný lesnatý masív Boubína (1362 m n.m.) a Bobíku (1264 m n.m.) mezi Vimperkem a Volary a na jihovýchodě pak Knížecího stolce (1226 m n.m.) a Špičáku (1221 m n.m.) mezi Volary a Horní Planou. Zcela na jihovýchodě v blízkosti příhraničí s Rakouskem se vypíná Vítkův kámen (1055 m n.m.), který je oddělen sníženinou Vltavické brázdy. Ta se táhne od Horní Vltavice na jihovýchod až k Frymburku. Je odvodněna Teplou Vltavou a níže po soutoku se Studenou Vltavou a po soutoku Vltavou. V jihovýchodní, širší části brázdy pak leží rozsáhlé vodní dílo, údolní nádrž Lipno. Oblast tvoří soustava plochých až členitých homatin s bohatou a velmi proměnlivou strukturou, kde významně převažují rozsáhlé lesní celky pokrývající horské hřbety. Volné, zemědělsky využívané enklávy se koncentrují do sníženin mezi skupinami hřbetů, do údolí podél vodotečí a v zázemí větších sídel jako jsou Volary, Horní Planá a v okolí Lipenské nádrže. Tvoří mozaiku polí, a zejména luk a pastvin. Krajinná mozaika je různé zrnitosti, rozsáhlé lesní celky vytváří dominantní segmenty, naopak jemnou strukturaci odráží doprovodná zeleň podél četných, často meandrujících vodotečí, nebo liniové struktury zarůstajících mezi na prudších svazích ale i četné remízky a menší lesní celky v rámci souvisleji odlesněných enkláv. V údolí Teplé Vltavy dominují přírodní struktury horských luhů zejména rozsáhlé plochy vrchovišť a plošky podmáčených rašelinných lesů. Oblast má relativně řídké osídlení, s menšími zemědělskými obcemi a s poměrně řídkou dopravní sítí. Hlavní komunikacemi procházejícími touto oblastí je silnice I/39 a železniční trať z Českého Krumlova do Horní Plané, Stožce a Volar. Větší sídla jako Černá v Pošumaví, Horní Planá, Volary mají relativně kompaktnější zástavbu, převažují však drobná sídla, často s rozptýlenější zástavbou. Hojné jsou i samoty. Mnoho sídel ovšem zaniklo po 2. světové válce po odsunu německého obyvatelstva. Pravobřežní část Lipenska je pak osídlena velmi řídko, kde sídla prakticky chybí. Naopak levobřežní část je osídlena více a zažívá rozvoj turistického ruchu, zejména v okolí Černé v Pošumaví a Horní Plané (výstavba rekreačních objektů, maríny, sportoviště aj.).

Z hlediska krajinně-typologického je severní část oblasti součástí vrcholně středověké sídlení krajiny Hercynika, jih náleží i do pozdně středověké sídlení krajiny Hercynika. Z hlediska georeliéfu se jedná o krajinu vrchovin, místy až homatin Hercynika, s enklávami výrazných svahů a skalními horskými hřbetů. Podél toku Vltavy se táhne krajina zaříznutých údolí. Vodní nádrž Lipno a rozsáhlé přiléhající území je méně členité a je součástí sníženiny Vltavické brázdy. Z hlediska převažujícího využití se jedná o krajinu převážně lesozemědělskou, rozsáhlé části na východě (Poluška) a na jihu (Plešivec) inklinují ke krajinně lesní.

Dotčený krajinný prostor (DoKP)

Trasa plynovodu do oblasti vstupuje západně u obce Plánička do území CHKO Šumava, kde prochází lesním celkem Blíženského lesa, přičemž využívá úzkého průseku lesní cesty. Následně při výstupu z lesa východně od Blížné se stáčí na jihovýchod a obchází Blíženský les. Zde prochází mírně svahitým prostorem po zemědělské půdě vyžívané převážně jako louky a pastviny. Okrajově zasahuje západní okraj Blíženského lesa a východně od Dolní Vltavice, trasa opouští levobřežní část území a je vedena

napříč Lipenskou přehradou na pravý břeh. Pravobřežní část území Vltavické brázdy má víceméně plochý terén, území je mimo lesní celky pohledově otevřené. Zde prochází skrz lesní porostliny na břehu a po zemědělské půdě (louky, pastevní lada) kříží místní komunikaci. Po té je trasa vedena v souběhu s místní komunikací skrz jižní část Kyselovského lesa ke státní hranici s Rakouskem.

Znaky přírodní charakteristiky území:

- Hornatinný reliéf se sníženinou Vltavické brázdy (Vltava)
- Vyšší lesnatost oblastí, v okolí Lipna lesy v mozaikovitém uspořádání;
- Vysoké zastoupení trvalých travních porostů;
- Velkoplošná chráněná území (CHKO Šumava, EVL/ PO Šumava).

Znaky kulturní a historické charakteristiky území:

- Dochovaná sídelní struktura;
- Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty;
- Zátopa vltavského údolí - rozsáhlá vodní plocha vodní nádrže Lipno.

Vizuální charakteristika, estetické hodnoty, harmonické vztahy v krajině a měřítko krajiny:

- Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami s gradací směrem na západ a sever;
- Střídání členité struktury lesních porostů s nelesnými plochami dosud zemědělsky využívané kulturní krajiny;
- Zřetelné horizonty a hřbety (Vítkův kámen, Smrčina, Špičák);
- Harmonické měřítko krajiny - soulad zástavby a krajinného rámce;
- Jedinečné panoramatické pohledy na hraniční oblast Šumavy;
- Uplatnění Lipenské vodní nádrže v krajinné scéně;
- Uplatnění historických sídel v krajinné scéně.

Obr.: ObKR 20 - Šumava II - výsek krajiny směrem na západ od Pláničky k Blíženskému lesu

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 20 - Šumava II - výsek krajiny směrem na severovýchod u Bližné

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 20 - Šumava II - výsek krajiny směrem na jihozápad u Dolní Vltavice - prostor Vltavické brázdy s vodní nádrží Lipno

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 20 - Šumava II - výsek krajiny u Dolní Vltavice - prostor Vltavické brázdy s vodní nádrží Lipno

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 20 - Šumava II - výsek krajiny směrem na jihozápad v pravobřežní části v Kyselově

zdroj Google Earth - služba Street View

Obr.: ObKR 20 - Šumava II - výsek krajiny směrem na západ v pravobřežní části v Kyselově u státní hranice s Rakouskem

zdroj Google Earth - služba Street View

4.2. Stanovení míry ochrany krajinného rázu

Trasa plynovodu zasahuje do území se zvýšenou ochranou krajinného rázu. Okrajově zasahuje do CHKO Blanský les, kde několik úseků prochází při jeho západním okraji, dále zasahuje do jižní části CHKO Šumava. Zde může být uplatňována zvýšená ochrana krajinného rázu. Mimo to, trasa prochází nívnou krajinou s rybníky, dále jsou v hodnoceném území hojně zastoupeny lesy, prochází tedy územím s přítomností významných krajinných prvků ze zákona. VKP mají však pro ochranu krajinného rázu pouze doplňkový význam.

Generel vymezil v rámci oblastí krajinného rázu krajinné prostory, které jako *charakteristické krajinné prostory (ChaKP)* soustřeďují hodnoty krajinného rázu a představují tak reprezentativní krajinné segmenty. Ty zahrnují více míst krajinného rázu, ve kterých je míra dochovanosti krajinného rázu hodnocena jako nejvyšší. Hodnocené území zahrnující dotčený krajinný prostor však leží mimo takto vymezená území.

Z výše uvedených skutečností tedy vyplývá, že předmětný záměr částečně prochází územím, kde může být uplatňována zvýšená ochrana krajinného rázu (CHKO Šumava, CHKO Blanský les).

4.3. Míra dochovanosti krajinného rázu

Hodnocené území, jímž trasa plynovodu prochází, sestává z různorodých krajinných celků (dle Generelu 6 oblastmi krajinného rázu). Z hlediska míry dochovanosti krajinného rázu Generel vychází z klasifikace dle Muránského a Naumanna (1970-1980). Lze říci, že trasa prochází dvěma poměrně kontrastně odlišitelnými prostory, a to plochou sníženinou Českokobudějovické pánve v severní části a prostorem pahorkatina a hornatin ve zbytku území. Odlesněné území ploché sníženiny Českokobudějovické pánve je hodnoceno jako krajinný typ B (0) - *krajina kulturní - harmonická s vyrovnaným vztahem mezi přírodní a antropogenní složkou, s krajinnářskou hodnotou průměrnou*. Ve střední části trasa plynovodu vstupuje do prostoru Lhenické brázdy, kde je vedena v kontaktu se západním a jihozápadním lesnatým svahem Blanského lesa. Tato část území je hodnocena jako krajinný typ B (+) - *krajina kulturní - harmonická s vyrovnaným vztahem mezi přírodní a antropogenní složkou, s krajinnářskou hodnotou zvýšenou*, přičemž lesnaté svahy Blanského lesa, který jsou již součástí krajinného typu C (+) - *krajina relativně přírodní se zvýšenou krajinnářskou hodnotou*, kam trasa jen velmi okrajově zasahuje. Trasa jižně od Chvalšín obchází jižní cíp Boleticka, s rozsáhlejšími lesními celky, které je hodnoceno jako krajinný typ C (+). Dál na jihozápad trasa prochází otevřenou lesoplnou (luční) krajinou, a prostorem Lipenské vodní nádrže, které jsou součástí krajinného typu B (+). Území na levém břehu ke státní hranici s komplexem Kyselovského lesa je pak součástí krajinného typu C (+).

Lze tedy konstatovat, že větší část hodnoceného území je součástí krajinných celků, u nichž je možno hodnotit krajinný ráz převážně jako dochovaný.

5.

CHARAKTERISTIKA PŘEDPOKLÁDANÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU A HODNOCENÍ JEJICH VELIKOSTI A VÝZNAMNOSTI NA KRAJINNÝ RÁZ

5.1. Vlivy na krajinu - krajinný ráz

5.1.1. Rozsah viditelnosti

Plynovod představuje liniovou stavbu umístěnou pod terénem. Z hlediska viditelnosti se tedy jedná o stavbu, která primárně nebude vizuálně zřejmá (viditelná). Sekundárně se projev existence plynovodu bude projevovat zejména v těch prostorech, kudy bude trasa vedena skrz lesní celky či prostory se vzrostlou krajinou zelení, tedy v podobě průseků. Z hlediska rozsahu viditelnosti se však jedná o vizuální projev spíše lokálního měřítka, tedy v perimetru zóny blízkých pohledů. Trasa plynovodu se téměř zcela vyhýbá rozsáhlejším lesním celkům. Omezuje se pouze na průchod Blíženského lesa poblíž Černé v Pošumaví, kde je však plynovod veden již ve stopě stávající lesní cesty (stávající průsek bude rozšířen) a prostorem Kyselovského lesa, kde trasa prochází okrajem lesního celku směrem ke státní hranici, v částečném souběhu s místní komunikací III. třídy. Jinde se jedná o lokální průchody přes drobné remízky či liniové struktury krajině zeleně, ojediněle i přes ovocné sady či doprovodné břehové porosty podél vodotečí.

Primárně se tak stavba může vizuálně projevovat pouze přítomností několika menších objektů trasových uzávěrů, které však představují oplocený objekt menších rozměrů se zpevněným povrchem uvnitř, nad který vystupuje potrubí s drobnými regulačními prvky do výšky několika málo metrů. Objekty trasových uzávěrů však budou umístovány mimo PUPFL a prostory s přítomností krajině zeleně. Jedná se tedy o stavbu a objekty, jejichž vizuální působení se bude či může projevovat pouze v zóně blízkých pohledů. Ovlivnění či působení stavby plynovodu jako celku v dálkových pohledech je prakticky vyloučeno, stejně tak jako pohledové ovlivnění v základních krajinářských celcích či ovlivnění horizontů. Vedle plochého či jen málo zvlněného terénu Českobudějovické pánve trasa s ohledem na optimální terén a minimalizaci dopadů na území, v členitějších oblastech podhůří Šumavy využívá prostor Lhenické brázdy a Chvalšinské kotliny, tedy pohledově zřetelně vymezené prostory s vyšší prostupností.

5.1.2. Potenciální možnost ovlivnění stávajícího krajinného rázu

Na základě terénního šetření s přihlédnutím k povaze záměru byl vyhodnocen vliv realizace plynovodu na současný krajinný ráz v šetřeném území. V následujících tabulkách jsou popsány a vyhodnoceny identifikované znaky krajinného rázu a míra vlivů realizace záměru na tyto znaky. Míra předpokládaného vlivu navrhovaného záměru: žádný zásah - 0, slabý zásah - X, středně silný zásah - XX, silný zásah - XXX, velmi silný (stírající) zásah - XXXX.

Popis je proveden postupně pro jednotlivé oblasti krajinného rázu.

Oblast krajinného rázu 14 - Českobudějovická pánev

Tab.: Přírodní charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluúčinný	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Vyznačující	(c) Běžný	
1. Plochý pánevní reliéf oblastí		X		X				X		0
2. Hustlá síť drobných toků	X				X				X	0
3. Velké množství rybníků	X				X			X		0
4. Četné podmáčené plochy a litorální vegetace	X				X			X		X
5. Přírodně cenné lokality menšího rozsahu	X					X		X		0
6. VKP - drobné lesíky	X					X			X	X
7. VKP - nivy vodních toků	X					X			X	X

8. VKP - četné rybníky	x				x		x		0
------------------------	---	--	--	--	---	--	---	--	---

Tab.: Kulturní a historická charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Dochovaná sídelní struktura	x				x			x		0
2. Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty	x					x		x		0
3. Historická rybníční oblast Budějovicka	x			x			x			0
4. Region lidové architektury	x				x			x		0

Tab.: Estetické hodnoty, prostorové vztahy, harmonické měřítko krajiny

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Výrazný kontrast sníženiny Budějovické pánve a jejího okraje	x				x			x		0
2. Zřetelné horizonty a hřbety - výrazné terénní dominanty Blanského lesa	x				x		x			0
3. Převážně otevřená, zemědělsko-rybníční krajina s absencí větších lesních celků		x		x				x		0
4. Bohatá prostorová členitost rybníční krajiny s množstvím nelesní krajinné zeleně	x			x				x		0
5. Výrazně harmonické měřítko krajiny - soulad zástavby a krajinného rámce	x				x			x		0

Oblast krajinného rázu 13 - Volyňsko - Prachaticko

Tab.: Přírodní charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Zvládnutý vrchovinový až hornatinný reliéf Šumavského podhůří	x			x				x		0
2. Výraznější údolí a zářezy	x				x			x		0
3. Vyšší lesnatost oblastí	x				x			x		0
4. Přírodní cenné lokality menšího rozsahu	x					x			x	0
5. VKP - lesy	x					x			x	X
7. VKP - nivy vodních toků	x					x			x	X

Tab.: Kulturní a historická charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Dochovaná sídelní struktura	x				x			x		0

2. Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty	x					x		x		0
3. Krajinné celky vázané na historické hospodářské úpravy krajiny - Podhůří Blanského lesa	x				x			x		0

Tab.: Estetické hodnoty, prostorové vztahy, harmonické měřítko krajiny

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami a gradací jihozápadním směrem	x			x				x		0
2. Bohatá prostorová členitost krajiny s množstvím nelesní krajinné zeleně	x				x			x		0
3. Zřetelné horizonty a hřbetnice, výrazné terénní dominanty na jihozápadě (okraj Šumavy)	x				x		x			0
4. Výrazně harmonické měřítko krajiny - soulad zástavby a krajinného rámce	x					x		x		0
5. Absence výrazně rušivých a měřítkově vybočujících prvků	x				x			x		0 - X
6. Jedinečné panoramatické pohledy na okraje Šumavy	x				x		x			0

Oblast krajinného rázu 22 - Blanský les

Tab.: Přírodní charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Vrchovinný až homatiný reliéf po obvodu, pahorkatinný uvnitř Křemžské kotliny	x			x			x			0
2. Výrazné lesnaté svahy při obvodu, uprostřed odlesněná Křemžská kotlina	x			x			x			0
3. Vyšší lesnatost oblastí po obvodu, odlesněný prostor Křemžské kotliny	x				x			x		0
4. Přírodně cenné lokality velkoplošného (CHKO Blanský les) ale i menšího rozsahu (hojně výchozy hadců)	x				x			x		0
5. CHKO/ EVL Blanský les	x				x			x		0
5. VKP - lesy	x					x			x	X
6. VKP - nivy vodních toků	x					x			x	X

Tab.: Kulturní a historická charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Dochovaná sídelní struktura	x				x			x		0
2. Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty (např. kostel ve Chvalšínách, zámek Červený dvůr)	x					x		x		0
3. Historická kulturní krajina (Chvalšínsko-Krumlovsko)	x				x			x		0

Tab.: Estetické hodnoty, prostorové vztahy, harmonické měřítko krajiny

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Mira vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami	x			x				x		0
2. Bohatá prostorová členitost krajiny s výraznými kontrasty (lesnaté svahy/ Křemžská kotlina) s množstvím nelesní krajinné zeleně	x			x				x		0
3. Zřetelné horizonty a hřbety při obvodu, výrazné terénní dominanty	x			x			x			0
4. Výrazně harmonické měřítko krajiny - soulad zástavby a krajinného rámce	x				x			x		0
5. Absence výrazně rušivých a měřítkově vybočujících prvků	x				x			x		0 - X
6. Panoramatické pohledy na masiv Kletí	x				x		x			0
7. Uplatnění historických sídel v krajinné scéně	x					x		x		0

Oblast krajinného rázu 21 - Křišťanovsko - Boletice

Tab.: Přírodní charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Mira vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Vrchovinný až hornatinný reliéf	x			x				x		0
2. Bohatá síť vodních toků	x					x		x		0
3. Vyšší lesnatost oblasti	x				x			x		0
4. Vysoké zastoupení trvalých travních porostů	x					x		x		0
5. Přírodní cenné lokality velkoplošného (PO Boletice) ale i menšího rozsahu	x				x			x		0
6. VKP - lesy	x					x			x	X
7. VKP - nivy vodních toků	x					x			x	X

Tab.: Kulturní a historická charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Mira vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Zčásti dochovaná sídelní struktura		x			x			x		0
2. Architektonicky cenné objekty	x					x		x		0
3. Vojenský újezd Boletice	x		x	x			x			0
4. Zaniklé obce na území vojenského újezdu		x	x			x		x		0

Tab.: Estetické hodnoty, prostorové vztahy, harmonické měřítko krajiny

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Mira vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami	x			x				x		0

2. Bohatá prostorová členitost krajiny - uzavřené prostory i otevřené náhorní polohy	x			x			x		0
3. Na území vojenského újezdu v krajinné mozaice specifické struktury disperzní zeleně	x	x			x		x		0
4. Zřetelné horizonty a hřbetnice, výrazné terénní dominanty	x				x		x		0

Oblast krajinného rázu 25 - Českokrumlovsko

Tab.: Přírodní charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Vrchovinný reliéf	x			x				x		0
2. Vyšší lesnatost oblasti avšak s mozaikovitým uspořádáním	x				x			x		0
3. Vysoké zastoupení trvalých travních porostů	x					x		x		0
4. Přírodní cenné lokality menšího rozsahu	x					x		x		0
5. VKP - lesy	x					x			x	X
6. VKP - nivy vodních toků	x					x			x	X

Tab.: Kulturní a historická charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Dochovaná sídelní struktura	x				x			x		0
2. Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty	x					x		x		0
3. Historicky významná místa - Kájov, Hořice	x					x		x		0
4. Historická kulturní krajina (Chvalšínsko-Krumlovsko)	x				x			x		0

Tab.: Estetické hodnoty, prostorové vztahy, harmonické měřítko krajiny

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami s gradací směrem na východ k údolí Vltavy	x			x				x		0
2. Sřídání členité struktury lesních porostů s nelesními plochami dosud zemědělsky využívané kulturní krajiny;	x			x				x		0
3. Bohatá prostorová členitost krajiny s množstvím nelesní krajinné zeleně	x			x				x		0
4. Zřetelné horizonty a hřbetnice	x			x			x			0
5. Výrazně harmonické měřítko krajiny - soulad sporadické zástavby a krajinného rámce	x				x			x		0
6. Absence výrazně rušivých a měřítkově vybočujících prvků	x				x			x		0 - X
7. Jedinečné panoramatické pohledy na okraje Šumavy	x			x			x			0
8. Uplatnění historických sídel v krajinné scéně	x					x		x		0

Oblast krajinného rázu 20 - Šumava II. (CHKO)

Tab.: Přírodní charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Hornatinný reliéf se sníženinou Vltavické brázdy (Vltava)	x			x			x			0
2. Vyšší lesnatost oblastí, v okolí Lipna lesy v mozaikovitém uspořádání	x				x			x		0
3. Vysoké zastoupení trvalých travních porostů	x					x		x		0
4. Velkoplošná chráněná území (CHKO Šumava, EVL/ PO Šumava)	x				x			x		0
5. VKP - lesy	x					x			x	X
6. VKP - nivy vodních toků	x					x			x	X

Tab.: Kulturní a historická charakteristika krajinného rázu v rámci DoKP

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Dochovaná sídelní struktura	x				x			x		0
2. Architektonicky cenné sídelní soubory a objekty, kulturní dominanty	x					x		x		0
3. Zátoka vltavského údolí - rozsáhlá vodní plocha vodní nádrže Lipno	x		x		x			x		0

Tab.: Estetické hodnoty, prostorové vztahy, harmonické měřítko krajiny

Identifikované znaky krajinného rázu (ZKR) (prvky, jevy, rysy, hodnoty)	Projev znaků ZKR			Význam znaků v ZKR			Hodnota znaků v ZKR			Míra vlivů
	(a) Pozitivní	(b) Neutrální	(c) Negativní	(a) Zásadní	(b) Spoluurčující	(c) Doplnující	(a) Jedinečný	(b) Význačný	(c) Běžný	
1. Členitý georeliéf s výraznými terénními dominantami s gradací směrem na západ a sever	x			x				x		0
2. Střídání členité struktury lesních porostů s nelesními plochami dosud zemědělsky využívané kulturní krajiny	x			x				x		0
3. Zřetelné horizonty a hřbety (Vitkův kámen, Smrčina, Špičák)	x			x			x			0
4. Harmonické měřítko krajiny - soulad zástavby a krajinného rámce	x				x			x		0
5. Jedinečné panoramatické pohledy na hraniční oblast Šumavy	x			x			x			0
6. Uplatnění Lipenské vodní nádrže v krajinné scéně	x				x		x			0
7. Uplatnění historických sídel v krajinné scéně	x					x		x		0

Souhrn

Z vyhodnocení dotčených oblastí krajinného rázu vyplývá, že realizací výstavby plynovodu může dojít ke slabému zásahu, a to pouze však u některých identifikovaných znaků krajinného rázu. V rámci přírodních charakteristik nelze vyloučit vliv na významné krajinné prvky (VKP) lesy a novy vodních toků. U ostatních kategorií, tj. kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu, estetických hodnot, prostorových vztahů a harmonického měřítko krajiny, nebylo potenciální narušení typických znaků krajinného rázu zjištěno.

Vzhledem k povaze záměru se tento zásah, resp. vliv stavby může projevit pouze v zóně blízkých pohledů. Zde se jedná prakticky jen o objekty trasových uzávěrů, které vzhledem ke své velikosti a celkově drobnějšímu měřítku, v území mohou pohledově působit pouze v lokálním rozsahu.

Z hlediska působení v dálkových pohledech nebude stavba plynovodu (včetně objektů trasových uzávěrů) prakticky vůbec pohledově vnímatelná. Vnímání liniové stavby se může projevit pouze v prostorech průchodu plynovodu lesními celky, a to generováním průseku. Trasa plynovodu je však navržena tak, že se významnějším kontaktům s lesními celky prakticky vyhýbá a omezuje se jen na ojedinělé okrajové zásahy do drobnějších remízků či na průchody liniovými břehovými porosty podél vodních toků.

5.1.3. Vliv na zákonná kritéria krajinného rázu

Tzv. zákonná kritéria ochrany krajinného rázu vychází z § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny, kde se uvádí, že „Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítka a vztahy v krajině. Pro vyhodnocení významnosti vlivu navrhovaného záměru na krajinný ráz a ušnosnosti takového zásahu je třeba posoudit, zda-li je stavba navržena s ohledem na výše citovaná zákonná kritéria. Míra předpokládaného vlivu navrhovaného záměru: žádný zásah - 0, slabý zásah - X, středně silný zásah - XX, silný zásah - XXX, velmi silný (stírající) zásah - XXXX

Zákonná kritéria dle §12	Vliv navrhovaného záměru	Míra vlivu
Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky	Kácení dřevin v rámci kontaktu s lesními porosty a průchod nivami toků s břehovými porosty	X
Vliv na rysy a hodnoty kulturní charakteristiky	-	0
Vliv na ZCHÚ	-	0
Vliv na VKP	VKP les, VKP niva - kontakt s lesními remízkou, průchod prostorem niv toků	X
Vliv na kulturní dominanty	-	0
Vliv na estetické hodnoty	Působení stavby (trasové uzávěry) v blízkých pohledech	0 - X
Vliv na harmonické měřítka a vztahy v krajině	Částečné narušení funkčně prostorového uspořádání - v rámci průseku smýcení a údržba bez dřevinné vegetace	0 - X

5.2. Míra zásahu stavby do krajinného rázu

Z hlediska blízkých krajinných prostorů bude realizace plynovodu představovat pouze slabý zásah do stávajícího uspořádání a využívání v dotčeném území a jeho bezprostředním okolí. Tento vliv je omezen pouze na úzký pás v rozsahu ochranného pásma plynovodu, kde dojde k vykácení a odstranění dřevinných porostů (lesní, doprovodné břehové apod.), kde bude trvale udržován průsek v šířce ochranného pásma s vyloučením trvalé dřevinné zeleně. Jedinými, přímo vizuálně vnímatelnými objekty plynovodu tak budou trasové uzávěry. Ty však představují drobnější objekty s lokálním pohledovým působením, jehož míru lze dále omezit (viz kap. Podmínky a doporučení).

Z hlediska širšího krajinného rámce plynovod nebude představovat významný zásah do nejvýznačnějších znaků současného krajinného rázu a základních kompozičních vztahů a hodnot. Esteticky hodnotné průhledy krajinným prostorem nebudou stavbou narušeny. Působení stavby v širším krajinném měřítku bude prakticky nulové, v dálkových pohledech nebude stavba plynovodu (včetně objektů trasových uzávěrů) prakticky vůbec pohledově vnímatelná. Vnímání liniové stavby se tak bude projevovat pouze v prostorech průchodů plynovodu lesními celky a v rámci křížení s břehovými porosty podél vodních toků to, kde dojde ke generování průseku, či tam, kde bude křížit vodoteč nad zemí (přemostění). Trasa plynovodu je však navržena tak, že se významnějším kontaktům s lesními celky prakticky vyhýbá a omezuje se jen na okrajové zásahy do drobnějších remízků či na průchody liniovými břehovými porosty podél vodních toků.

Z hlediska krajinného měřítka stavba plynovodu toto nenarušuje. Jde o liniovou stavbu vedenou pod povrchem s absencí vertikality, která nenaruší krajinné scenerie a horizonty. V měřítku rozsáhlých krajinných prostorů je vizuální vnímání stavby nepostizitelné.

Z hlediska harmonických vztahů v krajině nebude plynovod představovat významný zásah do stávajícího harmonického souladu činností v krajině. Je předpokládána možnost pouze lokálního narušení prostorově funkčního uspořádání dané nutností údržby pásu bez dřevinné vegetace v rámci kontaktu s lesními celky a břehovými porosty podél vodních toků.

Přestože se hodnocený záměr prakticky zcela vyhýbá sídlům, prochází na mnoha místech krajinnými prostory, jež jsou vizuálně kontaminovány liniovými stavbami elektrovedů (vedle vedení velmi vysokého napětí zejména vedeními vysokého napětí 22 kV),

na dvou místech míjí i areály fotovoltaických elektráren. V okolí Záboří pak hodnoceným územím prochází i větve stávající sítě plynovodů.

Souhrnně lze konstatovat, že celkové ovlivnění stávajícího krajinného rázu je možno hodnotit jako málo významné.

5.3. Podmínky a obecná doporučení

Navržené podmínky a obecná doporučení vychází z hodnocení obecných vlastností technických staveb umístovaných z hlediska jejich působení v krajině. Konkrétní technické řešení by tedy mělo zohlednit následující opatření:

- V trase budou (na nezbytně nutnou míru) minimalizovány zásahy do dřevinných porostů.
- Pro začlenění objektů plynovodu (trasové uzávěry) do krajiny budou zpracovány projekty vegetačních úprav. K výsadbám budou použity stanovištně a regionálně odpovídající dřeviny.

6.

ZÁVĚR

Cílem předkládaného hodnocení bylo posoudit vliv posuzovaného záměru - stavby VTL plynovodu, na krajinný ráz ve smyslu znění §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Hodnocení je nedílnou součástí dokumentace vlivů na životní prostředí, zpracovaného dle §8 a přílohy č. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění zákona.

Koncepce hodnocení měla za úkol podat vypovídající obraz o dílčím i celkovém vlivu záměru na pozitivní hodnoty krajinného rázu. Při hodnocení byla použita stupnice únosnosti provedeného zásahu, a to:

- žádný vliv,
- slabý zásah - stavba se uplatňuje vůči dané hodnotě krajinného rázu jen mírně nebo zanedbatelně,
- středně silný zásah - stavba již ovlivňuje řadu znaků dané hodnoty krajinného rázu, avšak nezmění jejich základní vztahy ani uplatnění,
- silný zásah - stavba již mění vztahy znaků dané hodnoty krajinného rázu a pravděpodobně změní charakter dané hodnoty krajinného rázu,
- velmi silný (stírající) zásah - stavba již potlačuje nebo ruší uplatnění významných znaků tak, že mění pozitivní hodnoty krajinného rázu.

Hodnocená stavba - VTL plynovod DN800/1200, může současný krajinný ráz ovlivnit jen v blízkých krajinných prostorech tj. v zóně blízkých pohledů. I zde však byl zásah vyhodnocen jako slabý, a to především z pohledu vlivu na VKP les a niva toků. Z hlediska vlivu na estetické hodnoty, harmonického měřítko a vztahů v krajině byl zásah vyhodnocen jako oscilující mezi nulovým až slabým zásahem.

V širším krajinném rámci (tedy i v dálkových pohledech) stavba neovlivní celkové vnímání krajinné scény a nenaruší převažující estetické hodnoty krajiny. Nesnižuje význam vnímání přírodních dominant krajiny a nemůže narušit její charakteristické horizonty.

Míra rušivých vlivů může být jistým způsobem snížena dílčími opatřeními v další fázi územního řízení, a to na základě výše popsaných podmínek a doporučení.

KONEC HLAVNÍHO TEXTU POSOUZENÍ

Datum zpracování posouzení, podpis zpracovatele se nachází v jeho úvodní části.